

Význam Kristova Vzkříšení

"A jestliže Kristus nevstal, všechno naše kázání visí jen ve vzduchu a ani vaše víra nemá smysl." 1 Kor. 15, 14 Petrův překlad.

1. Důležitost vzkříšení.

Vzkříšení Ježíše Krista je základním bodem celého křesťanství. Všechny podstatné články křesťanské víry na něm spočívají. Nepřátelé křesťanství vědí, že kdyby to mohli dokázat, že Kristus z mrtvých nevstal, podvrátili by tím celé křesťanství.

Vzkříšení Pána Ježíše Krista je nejdůležitější zázrak Nového Zákona. Bez tohoto zázraku by křesťanství neexistovalo. - Bez vzkříšení by nebylo církve, protože ta se zrodila až po Kristově zmrtvýchvstání. Právě vzkříšení je pečeti Boží, že učení Pána Ježíše je pravdivé. Apoštolům, hlavně Tomášovi - čti Jan 20, 28 - Kristovo vzkříšení bylo přesvědčivým důkazem toho, že Ježíš je Syn

Boží a Spasitel světa. Rovněž vzkříšení potvrdilo to, že Jeho oběť na Golgotě byla Otcem přijata a Ježíš podnes má moc spasit každého, kdo v Něj uvěří.

Zrada a ukřižování.

Po Jidášově zradě - Matouš 26, 47-50 - Pán Ježíš byl odsouzen a ukřižován. Po šestihodinové bolesti na krutém kříži, zemřel. Byl oficiálně prohlášen za mrtvého a pochován. Hrob byl obklopen vojenskou stráží, protože vedoucí v Izraeli se báli, aby snad apoštolové nepřišli a tělo Kristovo nevzali. Možná i sama stráž si kladla tuto otázku: "Dokáže Ježíš své Božství tím, že vstane z mrtvých jak předpověděl? Nebo to je podvodník, který se rouhal Bohu?"

3. Zázrak vzkříšení.

V neděli ráno, ještě před východem slunce,

vojsko hrob pilně hlídalo, aby Ježíšovo tělo nikdo nevzal. Zbožné ženy šly k hrobu, aby pomazaly tělo Ježíše. Po cestě se ještě trápily nad tím, kdo jim kámen od hrobu odvalí. Pojednou byly velice překvapeny, protože kámen od hrobu byl odvalen. Anděl Páně je přivítal s tímto ujištěním: "Vy se nebojte! Vím totiž, že hledáte ukřižovaného Ježíše. Není tady ale vstal jak řekl. Pojd'te a pohled'te na místo kde ležel." (Matouš 28, 5, 6,) Petrův překlad.

4. Důkaz Kristova vzkříšení.

O Kristově zmrtvýchvstání máme mnoho důkazů! Nejdříve máme svědectví prázdného hrobu a žen, které tam přišly. Později máme svědectví všech apoštolů a potom dvou učedníků, kterým se vzkříšený Ježíš zjevil na cestě do Emauz - Lukáš 24, 13. Podle apoštola Pavla 500 osob vidělo Krista najednou. Naposledy Ho viděl apoštol Pavel. - Čti I Kor. 15, 1-8. Všichni poznali vzkříšeného Krista normálním poznávacím způsobem; zrakem, dotekem i sluchem. Lidé Ho viděli, hovořili s Ním a dokonce s Ním

jedli rybu. - Jan 21, 12. -

Rovněž vznik, trvání a růst křesťanské církve nemůžeme jinak vysvětlit, než tím, že Kristus skutečně z mrtvých vstal. Mrtvý Ježíš by pro učedníky zůstal pouhým učitelem, kterého někdy následovali, a o kterém by jen zklamaně vyprávěli. Kdežto oni po Kristově vzkříšení prožili nový obrat, hlavně Tomáš, který tvrdil, že v Kristovo vzkříšení neuvěří dříve, pokud živého Ježíše neuvidí. Teto tak zvaný nevěřící Tomáš Krista vyznává těmito slovy: "Pán můj a Bůh můj" - Jan 20, 28. - Pamatujme na to, že teprve až po setkání se s živým Kristem z apoštolů se stali věrní svědkové, kteří nesli evangelium až do bram pohanského Říma. Od té doby ochotně kladli své životy za to, co viděli a o čem byli přesvědčeni. Drazí čtenáři, lež, vidění ani halucinace by apoštolům nedaly takové čisté víry, trvalé odvahy a mravní kvality. To jim mohl dát jedině vzkříšený Kristus. Pouze ON dovedl z apoštolů učinit svědky a mučedníky víry.

Dokončení na straně 2

naše hlasy

"OUR VOICES"- Independent Newspaper for Czechs, Moravians, Silezians and Slovaks.
"NAŠE HLASY"- Nezávislý časopis pro Čechy, Moravany, Slezany a Slováky.

No. 4+5 (1169) Vol.- Ročník 35 * 14. dubna-April 14, 1990
Toronto, Ontario, Canada

POŽEHNANÉ VELIKONOCE

Zelený čtvrtek

Květná neděle, která je poslední postní nedělí před velikonočními, tvoří vstup do Svatého týdne, v němž si křesťanský svět připomíná ony známé tragické události, jež se skoro před dvěma tisíci lety odehrály na Kalvárii. Proto tento týden je ve znamení pašijí, které se čtou nebo zpívají na Květnou neděli, v úterý, ve středu a na Velký pátek, jak je zaznamenali čtyři evangelisté. Zelený čtvrtek je úvodním dnem předvelikonočního třídenní, v němž vrcholí doba postní a přípravy na největší křesťanský svátek Zmrtvýchvstání, jež se slaví vždy v neděli po prvním jarním úplňku. Zelený čtvrtek zachoval si svůj vážný a důstojný charakter v předtuše naplnění velkopátečního dramatu, i když v podstatě je připomínkou poslední večeře Páně a ustanovení Eucharistie a kněžství. S vnitřním obsahem Zeleného čtvrtku se od pradávna spojuje i jeho vnější symbolika. Tak v katedrálních chrámech je výrazem toho obřad mytí nohou. Na znamení blízkého se hlubokého smutku pak umlkají v kostelích na Zelený čtvrtek zvony i varhany, aby se opět rozezněly k oslavě vítězství života nad smrtí po slavnostním Gloria ve velikonoční vigílii.

Velký pátek

Velký pátek je opředen v lidovém podání stejně jímavou poezií jako Štědrý den. Výjimečnost a tajemnost, která oba tyto dny obestírá, pramení nepochybně z toho, že svým niterním obsahem se dotýká bezprostředně toho,

co tvoří samou podstatu lidské existence: otázky života a smrti. Tak jako Štědrý den symbolizuje zrození nového života, Velký pátek s ústředním motivem Kalvárie však se záhy mění v radost velikonočního jitra. Takový je úděl člověka. Narození a smrt - to je jedna i druhá strana té nejdrazší mince, která se jmenuje život. Patří nerozlučně k sobě jako radost i smutek, teprve hloubka prožitku obou skýtá pocit opravdové plnosti života. Velkopáteční memento pomáhá nám osvobodit se od úzkosti, která svírá naše srdce, tím, že nás nabádá a ukazuje cestu k svědomitému naplňování na-

šeho času, jehož cenu si uvědomujeme. Chápeme pak i opravdový smysl slov básníka který říká: Tisíce a milióny vteřin života a v nich je jen několik zvlášť důležitých: vteřina zrodu, vteřina smrti a těch pár vteřin, v nichž se měníme k lepšímu.

Bílá sobota

Drobnými prstíky dítě hladí hebké jehnědy a okouzleně poslouchá, jak to tehdy bylo. Rádo si představuje stařenku za mlada a prohlíží obrázky, na kterých je v krásné bílé sukničce, vyšíváné záslěně, hanáčkem okruží a s bílou

Dokončení na straně 2

Velikonoce

Velikonoce jsou jarem nového života -
Velikonoce jsou písní o radostech duší -
Velikonoce jsou zpěvem lidských srdcí -
Velikonoce jsou vítězstvím nad tmou, bolestí, smutkem, smrtí...
Velikonoce jsou zákonem vepsaným Boží rukou všude kolem nás -
Vždyť po každé zimě rozkvétá nové jaro, po každém dešti vychází nové slunce, po každé noci rodí se nový den, po každé válce dýchá zas nový mír, po každé práci přichází nový klid, a každou smrtí se počíná nový život.

Hana Honsová.
(Z časopisu "Nový život")

6. Význam Kristova vzkříšení.

Kristus byl ukřižován i vzkříšen podk proroctví. On to věděl, že zemře na kříži. Ale on také věděl, že třetí den z mrtvých vstane. - Mato. 17, 22, 23. - Dnes je tento živý Kristus nadějí všech věřících. Jim praví: "Já jsem vzkříšení i život; kdo věří ve mne, bude živ, i kdyby umřel, a nikdo, kdo žije a věří mně, neumře na věky." - Jan 11, 25-26.

Tedy Kristovo vzkříšení je zárukou vzkříšení všech věřících lidí. Při našem vzkříšení, Bůh v Kristu promění naše fyzické a častokrát nemocí zničené tělo, za tělo duchovní a slavné. To vidíme ze slovy apoštola Pavla z první knihy ke Korintským 15, 42-44. Vlastně celá tato kapitola poukazuje na tajemství našeho vzkříšení. Tuto radostnou zvěst o životě věčném a o vzkříšení popisuje jediné Písmo svaté. Vzkříšení a život bylo poselství prvních Velikonoc, a toto je to pravé poselství dnešních Velikonoc. Ne malovaná vajička ani čokoládoví zajičci, ale živý Kristus. Jako On z mrtvých vstal v tu slavnou Velikonoční neděli, tak jednoho dne vzkřísí všechny věřící. On nám praví i dnes: "Poněvadž já jsem živ, i vy živi budete." - Jan 14, 19. -

Rev. J. Novák

Bílá sobota

Pokračování se strany 1

holubičkou na čepečku. Takhle chodívala jako velikonoční "matička" při slavnostech Vzkříšení v čele průvodu. Byla to pocta nejen dívčí kráse, ale především jejímu hlasu: "Matičkami" totiž mohly být jen nejlepší zpěvačky... Tenkrát se také zamilovala a přišli velikonoce byla svatba. Proto to dvojí vzpomínání je vždycky tak pěkné a hřejivé, jako dětská tlapička, která už nedočkavě svírá pomlázku a jako všechno, co souvisí s lidskou láskou.

Ted' spolu ti dva staří odešli do sadu, obcházejí jablůňky, které každé jaro omládnou bílými květy, a zjhlýmá očima hledí všechno kolem, čemu přivýkli. Tiše našlapují mezi stromy a travinami, jejich srdce okřívá odvčným velikonočním mystériem, obzor jasní předzvěstí slunečna. Ti dva se lehce dotýkají lokty a dlaněmi Pak přibíhá dítě a vkládá tu svoji malou do jejich. Sklání se k němu a v jeho tváři nacházejí odpověď na nevyslovenou otázku. Ano, tohle je štěstí. Voňavé jako dubnové ráno a svěží jako první sasan-ky. Vše nové zase začíná, jako vždy v čase Vzkříšení.

Velikonoční obyčej

Velikonoční pomlázka se stále řadí na první místo mezi uchovanými obyčejí v ČR. Její tradice se udržela v 64 okresech. Zvláště na jihovýchodní Moravě má slavnostní charakter, který jí dodávají národopisné soubory. Na Uherskohradištsku, na kyjovském Dolňácku, ale i na Valašsku chodí s pomlázkou v pondělí děti, mládež a muži a v úterý ženy. Starší chlapci nosí dvouaž třímetrové "žily", na které jim děvčata zavěšují barevné pentle. Na Valašsku dostávají dívky po nohách ozdobeným jalovcem nebo "tatarem". Stále méně chlapců chodí po pomlázce se "žilami", pletenými z vrbových prutů. Převládají kupo-

vané jednoduché "žily", u dospělých mužů rákosky, vařečky, kopyště a cepy. Ve třiceti okresech ČR se udržela tradice velikonočního hrkání a klepání, a to hlavně na Moravě. Místní organizace Českého zahrádkářského svazu na kyjovském Dolňácku pořádají v posledních letech o velikonoční neděli odpoledne výstavy vín s ochutnáváním. Blížící se velikonoční svátky prozrazují ve městech stánky s krásně zdobenými kraslicemi, jejichž malování patří k nejvíce oceňovaným projevům lidového výtvarného umění.

O VELIKONOČNÍCH VAJÍČKÁCH

K jarním vejším se pojila celá řada zvyků, kterými můžeme i my symbolicky obohatit radost u velikonočního stolu. Tak např. na Boží hod si má celá rodina rozdělit a spolu sníst jedno vejce, aby se celý rok držela pohromadě. Když pak prý někdo během roku zabloudí a vzpomene si, s kým vajíčko jedl, tu prý vyjde z veškerého nebezpečství. Pěkné, že?

Odčinění

Letos v květnu tomu bude 35 let, co byl na pozemku benediktinského kláštera českého v Lisle u Chicaga vztýčen mariánský sloup s věrnou kopií Panny Marie Vítězné ze Staroměstského náměstí v Praze, stržené tam svedeným davem 3. listopadu 1918, pouhých 5 dní po prvním 28. říjnu, "dnu svobody".

Mariánský sloup byl jedinečným uměleckým dílem toho druhu ve střední Evropě a vévodil Staroměstskému náměstí po 268 let.

Iniciativa k obnovení této historické památky a manifestu mariánské úcty českého národa vyšla z řad uprchlíků již po únoru 1948 v uprchlickém táboře Murnau v Horním Bavorsku.

Z dobrovolných darů byla socha pořízena v Itálii. z cararského mramoru, a posvěcena zástupcem sv. Otce Pia XII., v Nepomucenu, než

byla převezena do USA.

Od května 1955 se konaly ve výroční dny před sochou "Paní exilu" mariánské smírné pobožnosti s prosbami o možnost brzkého návratu "Ochránkyň Prahy" na původní místo ve svobodné vlasti, kde byl vztýčen mariánský sloup roku 1650, z vděčnosti za záchranu Prahy před vpádem Švédů 1648, na konci třicetileté války, Prahu bránila studentská legie, pod vedením jezuitů Jiřího Plachého, zatím co se obyvatelstvo města obracelo v modlitbách k Matce Boží.

Tak "studentská legie" již tehdy zpřítomnila národní pověst o blanických rytířích!

Dnes, po převratných událostech v naší vlasti - nehybnoucí zásluhou pražských studentů - vyšla z okruhu prvních iniciátorů obnovy z r. 1948 výzva, že nadešel konečně onen očekávaný čas k návratu "Pražské Paní" z exilu do svobodné vlasti, na Staroměstské náměstí v Praze! Byl o tom uvědomen i pan kardinál Tomášek.

Stržení Mariánského sloupu v Praze 1918 rozdvojilo národ, který dnes - po hlubokém utrpení dlouhých desetiletí přichází k poznání, že ani jakákoliv duchovní obnova, ani národní jednota a trvalá svoboda nejsou dobře myslitelné bez upřímného odčinění křivdy a pohany naší "Vítězné ochránkyň Prahy!"

Uskutečnění tohoto smírného a prozřetelnostního návratu Matky Boží do srdce národa je svěřeno přimlouvám a pomoci všech našich národních světců a světic, zejména z nich nejmladší Anežky Přemyslovné.

Tak společným úsilím obrozeného domova a svobodného exilu zacílíme rány minulosti k výhledu do šťastnější budoucnosti celého našeho národa!

T.O.S.

Radost

Je to výšleh, odněkud z hlubin lidské bytosti - nekontrolovatelný, horký... strašně krásný. Náhle se nám v tu chvíli zachtělo létat, vzlietneme. Většinou se však spokojíme s nějakým poskokem. několika tanečními kroky, pádem na zem nebo hlasitým tleskáním. Radost se musí projevit fyzicky! Zatřást tělem silou, které nejsme schopni čelit, které není dobré čelit. Proč také? Zmocnilo se nás neuvěřitelné štěstí a drží nás v rukou, pevně. Je to nádherné. Nedumáme o tom - proč.

Samozřejmě víme, co se stalo, co se nám povedlo, co tu radost přivolalo. V porovnání se sopečnými následky jsou však příčiny občas skoro až malicherné. Někdo se někde dobře napráhnul a trefil míč - ten vletěl do sítě. Učítil jsem (letos poprvé) sílu jarního slunce. Rozhodl jsem se - s konečnou platností - že je na světě hezký a že se mi život líbí. Podařilo se mi koupit knihu, o které jsem snil. Prostě: cosi nás potěšilo. Stalo se zápalkou, odpálilo nálož naší schopnosti těšit se a radovat. I velmi malá roznětka může odjistit nálož nesmírných rozměrů! Stačí

tedy, je-li v nás uložena schopnost prožívat své pocity a city, těšit se z toho pěkného, co nám (i jiným lidem) život přináší. Někteří z nás dokáží "vzplanout pro hloupost" - jiní, asi méně šťastní, si často i největší dar zkazí svými věčnými výhradami, svou neschopností odevzdat se radosti. Protože: ve chvílích, kdy ji podlehneme, jsme na pár okamžiků naprosto bezmocní. Nevidíme, neslyšíme - nejsme schopni vidět či slyšet nic, jen... ten hlas a pohyb mohutného štěstí, které kdesi v nás vzniklo a razí si cestu ven.

(tm)

Wall Street Journal

22. března 1990

Ve zprávě "Komunistická minulost zmrzčila kandidáta Pozsgaye" je popsána předvolební atmosféra v Maďarsku. Imre Pozsgay je známý komunistický reformista, který se zasloužil o odstranění Kádára, přejmenoval se na socialistu a pak se odvážil kandidovat na prezidenta Maďarska. Následuje několik odstavců z rozsáhlejší zprávy redaktora Barry Newmana.

Za účelem setkání se s voliči, Imre Pozsgay se velkoduše prochází kolem náměstí tohoto starého města (Szombathely). Ministerský předseda nepotřese ničí rukou, neutrousí slova, nezastaví se. Prochází skrze davy s neškodným úsměvem na tváři, zatímco pomocník rozdává nákupní tašky ozdobené symboly rudých karafiátů. Téměř každý na náměstí okamžitě rozpoznává muže, kterého historie jistě odmění porcí za zásluhy na přetvoření Východní Evropy. Stará paní se zastaví a zírá, nemůže si jej dobře umístit.

"Je to Komunistka," ptá se, "anebo demokrat?"

Jen málo lidí si dnes v Maďarsku myslí, že jakýkoliv kandidát může být obojí. Je pravdou, že v Maďarsku nepotřebovali masové povstání, aby vykopli aparátčiky a uskutečnili svobodné volby. Grupa zapálených reformních Komunistů, posílená panem Pozsgayem, to udělala za ně. Ale nyní, když nastává hodina Maďarů, v neděli, při prvních demokratických volbách od nástupu komunismu, občané jsou připraveni vykopnout kohokoliv, kdo nosí nádech barvy rudé, jedno či hvězdy anebo karafiátu. Pak mluví o vděčnosti.

"Dobře ho odmění na Západě, ale ne v Maďarsku," říká Pozsgayův kolega, Laszlo Kovacs. "Pro opozici," pan Kovacs říká, "je Pozsgay nepřítel číslo jedna."

V Maďarsku budou mít komunističtí reformisté opravdové štěstí, průzkumy naznačují, když získají přes 10 procent hlasů. Na cestě k tomuto ponižujícímu konci to téměř jistě odpadlíci prohlásili Maďarsko republikou (ne již "lidovou" republikou), prohlásili revoluci r. 1956 za "Lidové povstání", předsedali prvním oslavám jeho výročí a uspořádali pro

jeho dávno mrtvého vůdce státní pohřeb. Dali Maďarům svobodu volně cestovat do zahraničí a strhali ostatní drát na hranicích s Rakouskem, s plným vědomím, že tím způsobí vlny východoněmeckých utečenců a strnutí Berlínské zdi.

Tento jejich čin navždy skončil s komunismem ve Východní Evropě. Tak kdo tedy ještě tyto staré Komunisty v Maďarsku potřebuje?

"Pozsgay byl potřebný," říká Ferenc Koseg, kdysi pronásledovaný disident, který nyní pomáhá organizovat Svobodné demokraty, stranu vedoucí v předvolebních průzkumech. "Cením si jeho úsilí změnit Komunistickou stranu. My však potřebujeme demokratickou stranu, bez přítěží těch posledních čtyřiceti let."

Ani náhlé štěstí dobře časovaných dobrých zpráv již tento bývalý komunistům nepomůže. Na jejich nátlak, Sovětský svaz jim dal 10. března souhlas ke stažení 50.000 vojáků do půli r. 1991. Nikdo si toho v Maďarsku nepovšiml. "Kdyby to udělali před šesti měsíci, měli bychom národní svátek," říká Eniko Bollobas z Demokratického fóra, které je v průzkumech na druhém místě. "Vojáci i Komunisti, obojí ztratili na své důležitosti. Je to jako kdyby již dávno odešli."

Před textilkou v Szombathely: šichta se končí a Imre Pozsgay se má objevit každou chvíli. Zsuzsa Droszler stojí před branou a snaží se rozdávát Socialistické nákupní tašky. Dělníci se jí vyhýbají. "Je to smutné," říká Zsuzsa. "Až budeme v opozici, teprve pak si uvědomí, kolik jsme pro ně udělali."

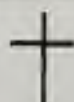
Celých 10 minut tam pan

Pozsgay stojí jako pařež ve vodním proudu, jak se dělníci valí kolem něho, domů. Konečně se utvoří skupinka, aby mluvila o cenách, daních a mzdách. Západ si může Maďarsko vykreslovat jako veliký předkapitalistický úspěch, ale tito lidé mají na svých myslích inflaci, zadlužení a finanční schodky. Pan Pozsgay tvrdí, že Komunisté a ne Socialisté přivedli Maďarsko do ekonomického úpadku. Ale dělníci jakoby neviděli žádné rozdíly.

Staří, tvrdí Komunisté si vytvořili svoji vlastní stranu. Pomáhají však Socialistům zadarmo rozdávát jejich socialistické noviny. "Jsme přátelé," říká šéf kampaně Komunistů. "Jsme rádi, že nám dali své noviny k distribuci." S takovými "přáteli" však Socialisté opravdu nepotřebují žádné nepřátele, ale právě těch mají celé náklady. "Z 52 stran, které vstoupily do kampaně, 51 stran je proti nám," říká Viktor Polgar, mluvčí Socialistů.

"Tak my máme svoji vlastní strategii: budme klidní, upřímní a neslibujeme modré nebe. A žádné nadávání." Pan Polgar definuje "nadávání" v Maďarsku jako poukazování na kandidátovy Komunistické konexce. Tedy strategie, kterou by opozice mohla nazvat službou veřejnosti.

Nejostřejší plakát celé kampaně, plakát Demokratického fóra, ukazuje masitý červený zátylek sovětského vojáka, s nápisem v ruštině: "Je konec, soudruhul!" Před necelými čtyřmi měsíci, tedy v úplně jiné éře, Fórum podporovalo Imre Pozsgaye za budoucího prezidenta Maďarska. Svobodní demokraté tomu zabránili jen s pomocí národního referenda za odklad prezidentských voleb.

OZNÁMENÍ

Oznamujeme všem přátelům a známým, že nás navždy opustil náš spoluvězeň

RUDOLF VÁGNER

Zemřel 1. dubna t. r. ve věku 76 let v Torontu.

Budiž mu kanadská země lehkou

Světové sdružení byv. pol. vězňů a Redakce "Našich hlasů"

"Rockový vyslanec"

The Nation, 19. března 1990

Článek a interview nazvaný "Rockový vyslanec" (The Rock Emissary) a Frank Zappa - Trading Partner

Jak se Zappa dokázal setkat s Prezidentem Václavem Havlem?

Zavolala jsem Michala Kocába, který je známý československý rockenrollový hudebník a - zde je tedy pokrok - také členem parlamentu. Setkali jsme se minulý rok v Los Angeles a najednou z ničeho nic tu je ve středu demokratické revoluce. "Bylo by možné zaříditi interview s Havlem?" Ptal jsem se. Žádný problém, odpověděl.

Při obědě s Havlem, Olgou, Richardem Wagnerem a Valtrem Komárkem Frank Zappa navrhl, aby se u nás uhlí pářilo pomocí magnetohydrodynamiky (MHD). Dále navrhl, aby místo převínutí telefonního systému, dali každému občanu ČSSR do ruky úsekový bezdrátový telefon (cellular phone).

Již příští ráno obdržel Frank Zappa následující dopis od ministra Valtra Komárka:

Dear Sir, may I entrust you (with) leading negotiations with foreign partners for preparation of preliminary projects, possibly drafts of trade agreements?

("Milý pane, mohl bych Vás pověřit vedením rozhovorů se zahraničními partnery pro přípravu předběžných projektů, případně návrhů obchodních smluv?")

Redaktor The Nation se ptá: "A co dělá Franka Zappa tou správnou osobou, která by měla radit národu v jeho zahraničním obchodu a ekonomickém rozvoji?"

Musím snad já být expertem v mizinárodních financích, abych mohl zastávat tuhle pozici - pomáhat spisovatelům, hudebníkům a intelektuálům, aby dosáhli své vize? Já jsem prostě chlapík, který v letadle seděl vedle jiného chlapíka, který náhodou věděl o MHD.

Zde se jedná o úplně nový typ vlády, vytvořené z umělců, spisovatelů a hudebníků.

Frank Zappa se dal po návratu do Los Angeles do práce: Australani vyvinuli něco, čemu říkají Jac traktor-čtyřkolový náhon, terénní minitraktor,

který může vykonávat celou řadu čistících a klesících prací, spotřebová čtyři litry benzínu denně a zdá se být perfektní pro rolníky Třetího světa - chutí mluvit. Volal mi kdosi, že chce v Československu otevřít továrnu na psí žrádlo. Budeme mít oběd. (The Nation, March 19, 1990, str. 378)

(Originál: "...something called the Jac tractor - a four - wheel drive, all terrain minitractor capable of doing all sorts of clearing work that runs on a gallon of gas a day and is perfect for Third World farmers - wanted to talk. I heard from someone who wanted to open a pet - food factory in Czechoslovakia. We're having lunch.")

V téže čísle The Nation píše redaktor Daniel Singer o své návštěvě v Praze. Na příklad:

Příležitost ochutnat tuto atmosféru a náladu v Praze se mi dostalo již na samém začátku v bytě Petra Uhla a Anny Šabatové v jednom z těch již vzácných míst, obzvláště v této části Evropy, které symbolizují ducha Nové levice z let šedesátých: fotografie Che Guevary na stěně a plakát vyhlášený, že "Marxismus je mrtvý" s mrkajícím Marxem odpovídajícím, ve francouzštině "Moje voko!"

Singer je však zklamán, protože mezi studenty podobné vášně pro socialismus nenašel: Nebyl jsem však úplně přesvědčen Hajdánkovým vysvětlením že "jestliže se studenti nezdají být otevřeni za socialismus, je to jen proto, že ještě nerozumí sami sobě. Je sice pravdou, že Zelení mají mezi mladými Čechoslováky určitý vliv..."

Stěžuje si také, že: "...Některé lidé se domnívají, že to, že se v televizi objevil Zdeněk Mlynář, jeden z vůdců Pražského jara, zmobilizovala anti-komunisty uvnitř Občanského fóra. Uzavírá, že: ...vyhlídky však jsou dobré pro Klause a jeho partu.

Závěr dalšího článku v The Nation (Sheldona Wolina "Za Marxismus a a Monetarismus", str. 372-376) ponecháme nepřeložený: While Havel's popularity is not transferable, the warm and broad welcome he received suggests the potential appeal of such a public philosophy on a national political scene otherwise dominated by cunning shifts.

M. Zelený

Dovolujeme si Vás pozvat na JUBILEJNÍ VEČER

(35 let trvání Našich Hlasů)

posledních 20 let vydávaných a redigovaných manžely
Milo Komínkem a Marií Komínkovou

Master of Ceremony
Theodor Ludwig

SOBOTA 28. DUBNA 1990 V 7:30 HOD. VEČER

496 Gladstone Ave., Toronto, Ontario
Famí hala sv. Václava

(U podzemní dráhy Bloor a Dufferin)

VEČEŘE, PROGRAM, TANEC

Vystoupí sólisté Nového divadla, režie Milo Kubík

zbraň proti bezpráví a vykořisťování - právo na stávkou! Zavřít mu ústa ochotným a zkorumpovaným "revolučním odborovým hnutím" (jaká ironie) a a údernickým normovacím systémem vybičovat jeho pracovní tempo do nemožností i tohle měli nacisté v předválečném Německu. Pravda, proti Židům, rodná strana veřejně nemohla, ale přece jen po všech těch Hitlerových masakrech jich v tom poválečném mírovém čase dokázala na jeden záťah jedenáct pověsit. Ty ostatní i s nežidy pak všelijak utloukala v lágrech a žalářích socialismu. To vše se dělo za nadšeného potlesku pracujících mas, o čemž jásavě informovaly partajní sdělovací prostředky. Jiné nebyly, a pracující masy na svých pracovištích opravdu strachem roztřesenou rukou hromadně podepisovaly resoluce schvalující všechny zločiny totality. Snad bude načase se někoho přepat, zda dnešní podivné mlčení o této minulosti nemá znamenat souhlas se všemi tehdy páchanými zločiny.

Kdo má zájem na tom, aby naše nová generace osvobozených, nevěděla například, že se židy i křesťany byla přibita ke kříži i nejstarší, ta v pravdě dělnická strana, Česká sociální demokracie? Že její poslední představitel Bohumil Laušman byl v padesátých letech unesen z Rakouska do Prahy a zavražděn na Ruzyni (Kdo má zájem na tom - zamlčovat, že Česká sociální demokracie se nedala ochotit ani degradovat na 42 let tleskajícího poskoka komunistů! Snad soudruh A. Dubček, tehdejší generální tajemník KSČ a dnešní předseda svobodného parlamentu, by mohl veřejně vzpomínat. Vždyť žádost o obnovení České sociální demokracie byla zamítnuta i v Pražském Jaru 1968!

Pár let nazpátek se ve světě psalo, že Československo je Biafrou ducha.

Dnes máme demokracii, kterou neznáme. Ve které jsme žili, kdysi dávno - pouhých dvacet let! A je to poznat na každém dnu, který prožíváme.

Falšujeme, překrucujeme, zamlčujeme a voláme: Pravda vítězí!

o o o

ROZHLÁSEK JÁRY MECŮ

(Chceš-li rozumět přítomnosti, uč se poznávat minulost. Z moudrostí)

Poznávat minulost? Běžte s tím do háje!

Minulost zůstala na skřípci partaje. A Mistři přetvářky, řečnických triků ví:

oběti zestárlý a mrtví nemluví!

Proč šfouat minulost? Odpusťme zločinu.

Teror byl omylem šlechtických Kainů. Ten omyl omluví i hlava hovězí a my jen zvoláme, že pravda vítězí!

Sbor čilých Pilátů z tribun u

polidští přítomnost věrejších viníků

Loutky bez paměti v bratrském

obětí půjdou se zločinem do nových století!

ROZHLÁSEK JÁRY MECŮ

Uměli mučit, dát si čas vychutnat sten i slzy. Uměli ohnout, pokorit... Zapomněli jsme brzy.

Uměli strašit, umlčet vraždit pro zájmy cizí dát celý národ za dráty... Zapomněli jsme brzy!

Uměli křísit nenávisť jich kruost byla ryzí Uměli věst vlastence... Zapomněli jsme brzy.

Uměli rozum zatemnit fulešnou vštěpit vizi člověka změnit na loutku... Zapomněli jsme brzy.

Kdesi se směje Mefisto je pozdě slzy ronit Kdo ztratil paměť nacisto zítra je půjde volit!

O UMLČOVANÉ PRAVDĚ

JÁRA MECŮ

Mimo mnoha jiných, neslavných prvenství jsme ve světě vynikli i nejzufitějším, každodenním proklínáním fašismu a jakési brutální pravice. Upachtění pováleční budovatelé našich vlastních koncentračních táborů, proklínali italské fašisty a dokonce ani při horečné úpravě bývalých gestapáckých mučírén připravovaných pro StB, nemohli italským černokošiláčům přijít na jméno. Jako by se za těch čtyřicet dva let nenašla příležitost zakřičet nahlas, že koncentráky, gestapo i milice patřily nacionálním socialistům, dělnické straně Adolfa Hitlera! NSDAP!

Po tragickém Mnichovském diktátu nás neobsazovali Musoliniho fašisté, ale Říšská branná moc, armáda národně socialistické německé dělnické strany. Tohle ovšem novodobí budovatelé pounorového koncentračního socialismu

připomínat nemohli. Lidé by mezi těmi předválečnými a poválečnými budovateli socialismu velmi snadno našli rovnítko. a pak by už měli jen krůček k poznání, že i ten náš, tolik opěvovaný socialismus i se všemi úsekovými i domácími důvěrníky, kádrováky, estebáky, milici, lizly, jakož i štvavou, nepřátelskou propagandou vůči západním demokraciím, není ničím jiným než předválečnou přesnou kopií socialismu Adolfa Hitlera! a samozřejmě i s těmi popravenými soudruhy, kteří se v některých detailech vzpouzeli generálnímu vůdci, a mnohý únorem "osvobozený", by už pak snadno domyslel, že jediným uměním těchto vůdců, Leninem počínaje, bylo umění oblaňnout a schovat se za dělnictvo. Schovat se za dělnictvo a za neustálého a hlavně okázalého proklínání italského fašismu, dělnictvo stejně jako celou společnost zotročit. Vztít dělnictvu a všem pracujícím i tu jedinou, kdysi tak těžce vybojovanou

VESELÉ VELIKONOCE

Příjemné svátky velikonoční
všem našim zákazníkům -
příznivcům a krajanům
přeje

Bata Footwear
Division of Bata Industries Limited
Batawa, Ontario K0K 1E0

VÁŽENÁ REDAKCE!

Úvodem mého dopisu vás srdečně pozdravuji z Československa a přeji vám hodně úspěchů ve vaší práci.

Jsem studentem a mám 24 let. Velmi se zajímám o zeměpis. Mám hodně přátel v celém světě, s kterými si dopisuji. Tak se dovídám o životě, přírodních krásách, o městech, o historii a pod. v mnoha státech a zemích světa. Protože Kanada je krásná země a chtěl bych mít přátele i zde, prosím vás, jestli by to bylo možné, abyste otiskli ve vašem listě nebo předali mou adresu nějakému člověku, který chtěl kamaráda v Československu a chtěl by se více dozvědět o životě ve vlasti svých předků.

Studuji dálkově na Ekonomické fakultě v Ostravě. Velice, jak už jsem napsal, se zajímám o zeměpis a své znalosti si doplňuji sbírkou pohlednic měst z celého světa, kterých mám už snad deset tisíc ze 142 zemí. Mám také rád sport a proto závodně hraji baseball. Často poslouchám moderní hudbu, přečtu si knihu, zajdu do kina nebo divadla. Velmi rád cestuji a ve svém životě jsem navštívil všechny evropské socialistické (bývalé) země, kromě Albánie a také jsem byl v Rakousku.

To je tak všechno co bych chtěl o sobě napsat. Dopisovat si mohu anglicky nebo česky.

Předem vám mnohokrát děkuji za pochopení a vaši pomoc. Přeji vám mnoho krásných čísel vašeho listu, hodně čtenářů a všem redaktorům a Čechům a Slovákům pěkný život!

S pozdravem

Tomáš Klouzal
Nábřeží SPB 648
CS-70800 Ostrava-Poruba
Czechoslovakia

Mravnosti na půl hrstě?

Dne 23. ledna 1990 československý ministr zahraničních věcí Jiří Dienstbier oznámil, že Československo s okamžitou platností zastavuje svůj vysoce výdělečný, celosvětový exportní obchod se zbraněmi New York Times 25. ledna 1990?

Dienstbier zdůraznil, že Československo prostě zastaví obchod se zbraněmi, a to bez ohledu na to, co tomu řeknou tzv. "pragmatici", bez ohledu na dopad na státní pokladnu a bez ohledu na to, že si "zákazníci" prostě zakoupí své zbraně jinde, když už jim je Československo nedodá.

"Oficiálně jsme to sice neoznámili," řekl Dienstbier, "ale prostě se tak stane a zbraně se prostě dál prodávat nebudou. Tento obchod můžeme zastavit, aniž bychom znali jeho skutečný rozsah." Na otázku o československém vývozu Semtexu, Dienstbier řekl: "Oficiálně se nikdy nic neprodávalo teroristickým skupinám. Myslím si, že tento druh obchodu je rozšířen po celém světě, nejen v Československu; je to všude. Pravý zdroj původu se nedá dost dobře dokázat."

Novináři však netušili, že toto "glasné" oznámení zastavení vývozu zbraní se nevztahuje na existující smlouvy a exportní dohody. Tedy: obchod se zbraněmi je sice nemorální, ale své dohody a přísliby (v zájmu nové mravnosti?) budeme dodržovat. V Československu je tedy i nadále možné být mravní jaksi "na půl", či "téměř", anebo "skoro".

O dva měsíce později, 22. března 1990, musel prezident Václav Havel uvést v Londýně věci na pravou míru:

Československo vyvezlo přes 1.000 tun Semtexu do Lybie, která pak výbušninu předávala teroristickým organizacím. "Dvě stě gramů slací na zničení letadla," řekl Havel,

a to znamená, že světový terorismus má nyní zásoby Semtexu na 150 let." Václav Havel pokračoval: "Absurdní je, že na tom Československo ani žádné peníze nevydělávalo. Vše bylo na politické příkazy shora."

Prezidentský poradce Michal Zantovský dodal, že za předchozí vlády Československo dodávalo Semtex i všem zemím Varšavské smlouvy a též IRA (Irské revoluční armády): ...a také ne za tržní ceny."

Zpráva New York Times (z 23. března 1990) uzavírá:

Československý ministr zahraničních věcí Jiří Dienstbier sice řekl v lednu, že zastaví tento zahraniční obchod okamžitě, ale jeho poradci později oznámili, že tím nemyslel, že by Československo nedodrželo své existující smluvní závazky.

Obchodovat se zbraněmi a výbušninami typu Semtex je dnes pro Československo absurdní a nemravné. Přispět, přímo či nepřímo, ke ztrátě i třeba jediného dalšího života a k utrpení i jediné další rodiny, kdekoli na světě, je nemravné. Dodržovat "existující smluvní závazky" se "zákazníky", ať již v jakékoli formě či po jakoukoliv dobu, je nemravné. Obchod se zbraněmi není absurdní proto, že se na něm "nevýdělávají peníze", anebo že není veden "na základě tržních cen". Obchod se zbraněmi, obzvláště pro dnešní Československo, je absurdní právě proto, že je nemravný.

Obchod nečiní nemravnou činnost a myšleni však mohou učinit nemravný obchod obchodem mravním. Čeho lze v tomhle docílit vládní vyhláškou, to se musí uskutečnit okamžitě, spolehlivě a bez výhrad. Poukazování na to,

že druzí se zbraněmi a teroristy i nadále obchodují, je samo o sobě absurdní a nemravné. Nemravnost druhých nedělá naši nemravnost "mravnou".

Lidé sami musí zaručit, že Československo své "existující smlouvy" na dodávky Semtexu nedodrží a dodržet nesmí. Jen tak lze začít přeměňovat nová slova v nové činy; kombinovat nová slova se starými činy je - alespoň pro nás v Československu - absurdní i nemravné.

M. Zelený

Neradostné číslce sovětské "ekonomie"

* K výrobě každého jednotlivého druhu zboží vynaloží v SSSR o 80 procent víc pracovního kapitálu než v USA. U hrubých materiálů to činí 60, u energie a dopravy 100 procent.

* V SSSR je průměrný stroj v provozu pouhých 1.250 hodin v roce, v Americe cca 3.000 hodin.

* V SSSR je k produkci potravin třeba 4,5 krát tolik traktorů než v USA a užívají dvojnásobné množství strojního zařízení, aby vyrobili 20 procent zboží.

* Sovětská spotřeba na hlavu se t. č. pohybuje kolem \$ 3.000 (ekviv.), čímž se rovná přibl. čtvrtině americké a je stejná jako turecká či mexická.

* Průměrný věk sovětského člověka je v průměru o sedm let nižší než Američana a se čtvrcem času se snižuje. Dětská úmrtnost je asi třikrát vyšší.

* Celá jedna čtvrtina sovětských nemocnic nemá kanalizaci a 63 procent dokonce tekoucí vodu.

* Výsledek sklizně obilí v

Torontská organizace The Toronto Mayor's Task Force hovoří o drogách

Zmíněná organizace vznikla v měsíci červnu 1988 jako odpověď na rostoucí problémy s drogami. Nakupily se s objevením se drog týmu crack/cocaine v městě. Násilí a zločin následovaly - jako důsledek obchodu s drogami, který se přestěhoval do restaurací, parků, školních dvorů a domů v sousedství. Nesou sebou bídu a utrpení, zejména vrstvám trpícím sociálními a hospodářskými problémy.

Součástí organizace jsou vedoucí komunit, veřejní zaměstnanci, politici, zástupci různých organizací komunit, zástupci mládeže a obyvatel, kteří mají na mysli veřejné blaho.

Čtyři výbory se zabývají touto činností:

1) Výbor - The Stay Clear Council, který má zástupce studentů z celého Toronta zaměřuje svou činnost na mládež. Organizuje koncerty bez drog, připravuje divadelní hry o boji proti drogám a zřízení telefonní linky, která by pomáhala mladým v nouzi. Koordinuje plakátovou akci "Stay Clear - Believe in Yourself, Be Drug Free" (Zůstaň nenarušen, věř si, nedotýkej se drog).

2) Výbor - The Community Organization Forum - který pomáhá obyvatelům vytvářet svépomocnou síť, poskytuje též skupinám místnosti a jiné nutné zdroje pro jejich činnost.

carském Rusku v roce 1913 byl dosažen až v roce 1952, počet dobytka v roce 1916 až v roce 1956.

* Ze zjištěných dat vyplývá, že průměrná životní úroveň ruského impéria v roce 1913 nemohla být v Sovětském svazu zdvojnásobena dřív než v roce 1960. Od roku 1965 výroba spotřebního zboží nemohla být v Sovětském svazu zdvojnásobena dřív než v roce 1960. Od roku 1965 výroba spotřebního zboží nestoupala víc než o pouhé jedno procento ročně a od roku 1985 dokonce klesla o tři procenta.

Abel Aganbegyan, pro-

3) Výbor - The Drug Legislation and Enforcement Policy - koordinuje činnost uplatňování zákonů. Všimá si zároveň zákonů, majících vztah k drogám ve světle dnešních problémů.

4) Výbor - The Treatment and Rehabilitation - pracuje ve vývoji písemného materiálu o zacházení s drogami a v rehabilitační službě v Torontě.

Vedení organizace - The Task Force napomáhá prostřednictvím zmíněných čtyř výborů koordinaci úsilí v boji s obchodem drogami na každém stupni naší společnosti. Důležitými partnery jsou ale místní obyvatelé Toronta. Bylo vyloučeno mnoho skupin, které spolupracují, aby snížily obchod s drogami na ulicích a v bezprostředním sousedství. Ježto dosáhly určitých úspěchů v počátečních pokusech o zmenšení krize, daly se do propagace zdravých návyků a chování. Mají jenom jeden cíl. Zabránit zneužívání drog v budoucnu.

Pokud byste měli zájem o přednášejícího, znalého věci pro své schůzky v komunitách nebo kdybyste měli zájem o další informace o organizaci The Mayor's Task Force on Drugs, volejte na číslo 392-0394.

* Mělo by nás znepokojovat všechno, čemu nerozumíme

* Zkusíte naslouchat hlasu rozumu, když je kolem takový rámus

Zájemci o videokazetu VHS

Svatá Anežka Česká

natočenou v Římě kamerou Milo Komínka
pište na adresu:

"Moravia Publishing Inc."

2098 Dundas Street West,

Toronto, Ontario, Canada M6R 1W9

(Máme i pro evropský televizní systém.)

Léčení rakoviny

KAREL HRUBÝ

Buďme proto pamětlivi, že dnes, kdy lidé si opět uvědomili, že v porobě nechtějí dále žít - že zlo a všichni ti, kteří mu sloužili a jím žili se budou bránit a že budou dále intrikovat. Dnes budou vystupovat jako experti na demokracii, i když ještě včera jen pro projevenou touhu zavírali. Dnes se stále ještě vnucují, nabízejí koexistenci a jakousi frašku spoluprády. Což nad slunce jasněji nedokázali národu naprostou neschopnost vést? Je snad ještě něco, co se jim nepodařilo zničit? Jsou vůbec ještě nějaké hodnoty, které by oni neznehodnotili? Není to drzost chtít se dále podílet na životě národa? Ale je to pochopitelné. Je-li někdo násilný, je to sám o sobě důkaz, že se mu nedostává kritiky. Je to i důkazem, že naprosto postrádá vkusu. Oni si opravdu neuvědomují, co všechno způsobili. Co by pak kdo mohl očekávat od jakési "koexistence"? Pamatujete se na podobnou "koexistenci" před čtyřicátým osmým rokem? Vzpomínáte k čemu vedla? A na jaké úrovni se má koexistovat dnes? Na jaké základně se mají setkat a spolupracovat lidé morální s lidmi amorálními? Lidé rovní vedle křivých? Lidé dobří vedle lidí bezohledných a panovačných, aniž by lidé dobří nebyli stále oněmi druhými znásilňováni? Nebylo by tím již opět rozhodnuto? Jsou lidé milující svobodu ochotni sestoupit tak hodně moc dolů, aby se setkali s oněmi vyznavači "linie strany" dyšícími "stranickou kázní"? Chťejí lidé jít vpřed, nebo jim nezáleží na tom, zda budou dále přešlapovat v bahně všelijak překroucených "nových linií"? A dohadovat se znovu o něčem, co bylo již dávno prokázáno jako úchylné? Demokracie je diskuse. Ale diskutovat je možno jen s demokraty, kteří tuto chťejí vyvíjet. Těm druhým je třeba se bránit. A socialisté zatím demokracie jen ničili - to aby mohli sledovat nerušeně jejich "linii". Nedovolte více nikomu, aby hovořil jedním dechem o jakési "socialistické demokracii". To je nedomyšlená absurdnost. Diktát se nikdy nedá spojit se svobodou. To byste opět žili jen jakousi zvráceností, jen další křeč.

Žili jsme prapodivnou dobu. Doby, kdy primitivům bylo dovoleno křičet: "Teď jsme pány my!" Jakými byli pány, vidíte na skutečném stavu, v jakém zanechali zemi a národ. Plněním barbaři nikdy nezůstavili po sobě takové zpusťosení, války nikdy nezdecimovaly hospodářství a samu zemi tak, jak tito "páni" dokázali v době míru "socialistickým souštěžením". Je těžko si představit, v čem to vlastně souštěžili.

Nedávne události vytvořily v zemi novou situaci. Jistě mnozí z vás si nyní kladou otázku - a co teď? Nemáte nic, v čem byste mohli pokračovat - nemáte čeho se uchytit. Nezbyvá vám, než začít znovu. Dnes je nutno poučívat se na skutečnost přímo a nic si nenamlouvat. Potom si vyčítat cíl a tento sledovat. A neuhnout. Vyskytnou-li se obtíže - musíte je překonat.

Uvědomte si, že více jak po čtyřech dekádách jste neměli kontakt s ostatním světem. Byli jste vychováni a stále jen syceni demagogickými hesly o so-

cialismu. Ne pravda, ale lživě zkreslená propaganda byla vaším denním chlebem. Byly vám ukazovány vysoko vztyčené transparenty s hesly, na která jste měli hledět, abyste neviděli, že jste se stále jen přibližovali k propasti...

Odstranění sochy Klementa Gottwalda - Zlín 19. ledna 1990

Naprostý krach socialismu ve všech zemích, ve kterých se usadil, je dostatečně silným otrěsem pro mnohé, aby pochopili. Ale pozor! Socialisté se nekají z ničeho, co způsobili. Socialisté jen chťejí dnes vypadat ne tolik socialisticky. Přejmenovávají se, oblékají jiné kabáty a tváří se demokraticky. Dovolávají se práv, která jiným upírali. A již opět intrikují proti čestným lidem, kteří je v exilu kritisovali a pranýřovali. Zdá se, že svoboda ducha je jim stále ještě na závalu. Jakou vám to tedy chystají demokracii, když se bojí demokratů? Čeho že se to zlo nejvíce bojí?

Anebo má toto chování oněch socialistů jen potvrdit domněnku, že to, co dnes probíhá, je jen interní záležitostí socialistů s vyloučením veřejnosti? Bude také dovoleno opravdovým demokratům zúčastnit se "onoho" demokratisačního procesu-nebo se tak bude díť jen s přizváním takových, od kterých možno očekávat plnou kolaboraci? I když o tom neudělali veřejně prohlášení, tak celé jejich chování navozuje dojem, že demokratisačního procesu se nebude moci zúčastnit nikdo, kdo nemá zarudlý zadek? Jejich horečné politické víření tomu nejen nasvědčuje, ale toto potvrzuje v celé šíři. Je dnes na vás,

abyste se naučili rozeznávat a třídit ony "jedince". Nežijte další podvody-odkryjte faleš! Osvobodit se můžete jen tehdy, nedovolíte-li zlu pokračovat v žádné jeho formě! Buďte silní, neústupní, buďte rozhodní.

Nechcete-li dále žít to, co vám bylo vnuceno - musíte se toho zbavit, opřít se beze zbytku. Tak jako by nemělo smyslu budovat nový dům ze spuchřelého materiálu, tak vaše zítřky můžete postavit jen na novém myšlení. Zvláště, když ono staré bylo tolik zhoubné. Odstraňte z vašeho života naprosto rozhodně všechny prvky so-

projevuje podle toho, jaké má jednotlivce. Sami si odpovězte: nebylo již dost toho chození po poušti? Nebylo již dost toho bloudění v bludišti stále více vás zavádějícím do beznaděje? Nebylo již dost onoho žití, ve kterém jste byli záměrně vzdalováni jeden od druhého? Nebylo již dost dnů, ve kterých jste byli vystaveni zvůli jedinců? Nebylo již těch roků, kdy jste žili ve strachu, co přinese zítřek, příliš mnoho? Nebylo již dost onoho idiotského přesvědčování, že váš útlak je pro vaše dobro a že vaše zbídačení, že je síla socialismu a že můžete být šťastní, že "strana" vás tak moudře vede? Nebylo již dost onoho ploužení se po cestě ke slibovaným zítřkům bídou přítomných dnů? Měla vaše apatie, beznaděje a odevzdání se být vaším novým socialistickým "já"? Nebylo toho socialismu vlastně již příliš?

Mnoho se mluví, že dnes probíhá "boj o člověka". A tak jedni, protože nepochopili, oč vlastně jde, ve snaze člověka získat, mu slibují všemožné požitky a mnohým více těchto. Co všichni tito snaživci nepochopili, je prostý fakt, že tento boj o člověka se neodehrává na kolbištích veřejných shromáždění, ani nikde jinde, kde se hodně slibuje. Tento boj vede člověk sám v sobě a bojuje sám za sebe a o sebe. Tak také člověk sám nad sebou zvítězí - nebo sám sebe porazí. Záleží na tom, jakým vlastněm v něm dá možnost vyvinout se a které potlačí. Člověk má svobodnou vůli a podle toho, co chce on sám, podle toho budou vypadat jeho rozhodnutí. Jsou to síly v člověku, které nejsou ovladatelné zvenčí. Z vnějšku je možno na člověka působit, ale bude to jen on sám, kdo rozhodne. A tak podle toho, jací jsou lidé, podle toho vypadá i národ. Dnes lidé musí znovu vybudovat stržené mosty vzájemného porozumění, najít onu ztracenou důvěru člověka k člověku, aby mohli opět žít teplo pohody. Aby toto lidé mohli uskutečnit, musí mít svobodu. Jedině svoboda dovolí člověku vyniknout v jeho plné síle. A také jediné touto silou překoná strach. Je to hrozné pomýšlení, že v nesvobodě se člověk i bojí být dobrým. Proto chťejte svobodu bez okleštění. Svoboda se nedá dělit - ta buďto je anebo není. Buďte rozhodní ve vašich požadavcích, neustupte. A ještě jednoho buďte pamětlivi - nejste osamoceni. Budete překvapeni, kolik lidí náhle bude stát vedle vás. Lidé si již mnoho uvědomili...

Pokračovat v jakékoliv formě "koexistence" se zlem není vítězstvím dobra, ale ústupkem zlu - což je v podstatě prohra. Tím se nepodrobujete jen nějakému násilnému politickému směru, tím se znovu podrobujete přímo a právě těm, kteří ono násilí sami vytvářeli. Lidé konečně pochopili, že materiální hodnoty nestačí k uspokojení člověka. Stejně tak si lidé začínají uvědomovat, že život není to, čím jsme obklopeni, ale to, co prožíváme. Nemůžete mít dobrý život, nežijete-li dobře. Lidé náhle objevili sami sebe a uvědomili si, že k tomu, aby mohli žít sami sebe, potřebují naprosto rozdílných hodnot a podnětů než byly ony, které jim byly dosud nabízeny a vnucovány.

A v tomto poznání je právě prohra materialismu nabízeného socialismem. A v tom je také velká naděje lidí, že konečně zavlaďne světem láska a přátelství. Neboť ten, kdo chce žít svůj život dobře - ten nepotřebuje a nikdy nebude znásilňovat a ničit jiné. Era temna je u konce... Tož vykročte na cestu za světlem... My všichni jdeme s vámi.

Toronto, 1. 2. 1990

Proč nelze volit komunisty

PROF. DR. ING. MILAN ZELENÝ

Ve východním Německu si nedávno získali komunisté, nyní tedy reformisté (vedení Gregorem Gysiim) přejmenování na Demokratické socialisty, pouhých 16 procent hlasů. Podobně propadli i jejich "spolucestující", sociální demokraté v Maďarsku se komunisté, nyní již reformisté (vedení Imre Pozsgayem), přejmenování na Socialisty, dokázali národu vetřít s (?) procenty hlasů. Z těchto trendů je tedy zřejmé, že v celé Střední Evropě ale i v SSSR je s komunisty konec. Jediné, co jim zbývá, je vydírání, hrozby a případně i násilí, jak situace v Litvě a v sovětských republikách vůbec jasně ukazuje.

Československo nesmí stát opodál těchto svěžích a očistných proudů, vyvěrajících ze snů a tužeb těch nejmladších generací voličů. Chceme-li se navrátit do Střední Evropy a do Evropy vůbec jako důstojní, neposkvrnění, minulostí nezatížení a hlavně kompetentní partneři, nemůžeme volit komunisty.

Nelze volit komunisty bývalé, nyníjší, přejmenované, přebarvené, demokralizované, vyhozené, nedávno jmenované či nedávno ze strany vystupující. Nelze volit ani strany, skupiny či kluby, které s komunisty spolupracují či je v politice podporují. Nelze tedy volit komunisty a tečka.

Proč ale?

1. Dnes jsou již všechny výše

uvedené typy komunistů otevřeně a veřejně za pluralitní demokracii, lidská práva, svobodu tisku a vyznání, volný trh a stejná práva pro veškeré formy vlastnictví. Je-li toto tvrzení pravdivé, pak není nejmenšího důvodu, proč volit komunistu a ne opravdového, mladého a minulostí nezatíženého demokrata. Není-li to tvrzení pravdivé, pak důvod pro volbu komunisty prostě neexistuje. *Non tertium datur.*

2. Komunisté všech výše uvedených typů prostě nemají a nemohou mít zkušenosti, kvalifikaci, vzdělání a hlavně správné intuice a návyky pro rozhodování, řízení a reprezentaci za podmínek demokracie, volné soutěže a kapitalistického podnikání. NIC v jejich minulosti je nemohlo dostatečně připravit pro novou budoucnost. Proč tedy nevolit minulostí nezatížené a dalšího studia a vzdělání ještě schopné mladé odborníky?

3. I když se komunistům nedostává potřebných schopností, zkušeností a návyků, zůstává jim kontrola rozsáhlých sítí osobních, disidentských, funkcionářských a zaměstnaneckých vztahů. Komunisté tedy již definitivně budou projevovali tendenci obklopovat se a do funkcí jmenovat známé, příbuzné, přátele a členy stejně smýšlejících či stejně se vyvíjejících skupin. Proč však nevolit lidi, kteří jsou skutečně nejlepší, nejvhodnější a

nejkvalifikovanější?

4. Spravedlivý a mravně vyspělý požadavek, aby komunisté odstoupili z politického života, nemá nic společného s propagandou odplaty, retribuice či dokonce pomsty. Žádná skupina nemá předem zaručené právo na pozice v politickém vedení státu. Demokratické odvolání komunistů jim přece neupírá právo na práci, zaměstnání a uměleckou činnost, pro kterou jsou kvalifikováni a ve volné soutěži obstojí. Je však nesprávné, nespravedlivé a nemorální, aby bývalí komunisté využívali svých existujících a nedemokraticky získaných prostředků a sítí osobních vztahů k perverzizaci demokratického procesu právě v tom důležitém prvním pokusu v červnu 1990. Proč tedy nevolit ty mladé, talentované lidi, kteří komunisty nikdy nebyli a s komunisty za jeden provaz netáhnou. A nikdy nepotáhnou.

5. Jestli někteří komunisté trpěli, byli pronásledováni či dokonce vězněni svými spolustraníky, a jestliže se někteří komunisté zasloužili za urychlení pádu svých fanatických bývalých soudruhů, pak zachránili své duše a splnili svoji lidskou povinnost. Odměnou jim budiž uznání, vděčnost a veřejné rozpoznání jejich rolí a zásluh. Odměnou jim budiž navrácení zaměstnání, které ztratili a pro které zůstávají kvalifikováni. Odměnou jim nikdy nesmí být návrat či jmenování do politických pozic moci a rozhodování, pokud by nebyli zvoleni přímým demokratickým procesem všech svých spoluobčanů. Což se z 15 milionů Občanů nedá vybrat nikdo jiný než těch několik obstarožních "vůdců",

kterí nás vedli, jak do roku 1968 tak dokonce ještě do roku 1948?

6. Jestliže bývalí komunisté ztratili, ztrácejí a ještě dále ztratí důvěru svých spolubčanů v celé Střední Evropě, pak by byli ostrůvky jejich jakkoliv maskovaného přežívání v Československu národní sebevraždou či alespoň sebezmrzačením v oblastech ekonomických, politických, diplomatických a kulturních. Již jen smysl odpovědnosti vůči našim dětem a jejich mladým rodinám, začínající své životy v roce 1990, by měl takové mravně pochybné anomálii v srdci Evropy zabránit co nejrozhodněji. Proč tedy nevolit ty, kteří v té naší nové budoucnosti budou muset žít a kterým tedy jediným patří právo a odpovědnost za její stavení?

Důvodů, proč nevolit komunisty, je samozřejmě mnohem více. Každý svobodně smýšlející a po svobodě, prosperitě a důstojnosti toužící občan Československa si může vytvořit svůj vlastní osobní seznam důvodů. Já bych sám za sebe dodal svůj vlastní malý důvod: protože se bývalí komunisté dosud veřejně neomluvili, protože sami a dobrovolně z politického života neodstoupili jako nevhodná a mravně pochybná. To by bylo něco! To by bylo národní usmíření, hojení a obroda naší "něžné" revoluce hodno.

Komunisté, jejich přátelé, ale i třeba jejich "odpouštějící" nepřátelé, by měli voličům předložit svůj vlastní seznam důvodů *Proč? Proč by mladí Čechoslováci měli bývalé, přejmenované či jinak se ještě vyskytující komunisty volit do politických pozic zastoupení, rozhodování a moci?*

Zachovejme věrnost

Koncem března roku 1990 byla čsl. veřejnost šokována zprávami tisku, rozhlasu a televize. Vzpouza v Leopoldovské věznici!

Kolem 1200 přítomných vězňů zapálilo věznici. Pustošením a pleněním způsobilo materiální škody ve výši několika milionů Kčs. Věznice byla celá zdemolována a je k nepoužití. Za jaké delikty byli násilníci souzeni? Dle tisku LD z 30. března t. r.: "70 procent odsouzených zde bylo za velmi závažné trestní činy, např. za jedno i vícenásobné vraždy. A další bestialní násilnosti." Tolik citát. Ale proč jen tolík? Veřejnost je právem pobouřena, právem rozhořčena ojedinelou událostí. Kde vůbec vzali bestialní vražedné odvahy uchýlit se k tak rozsáhlé destruktivitě, znamenající tak rozsáhlou škodu? Ne, nikdo a nikdy nemůže na omluvu nebo obhajobu zvednout ani malíček. Spíše naopak.

Jenže, pozastavme se. Není snad každý násilník, i ten sebevětší, produktem někoho nebo něčeho? Z jakého podnětu vraždil, loupil, znásilňoval, ukájel své nízké choutky v krvi nevinné oběti? Nenáleží tato tragédie k tragédii údobí odborné totality? Nebyla to zaslepenost nomenklaturních kádrů, produkujících podobné kreatury? Kolik bylo za jejich "proslavené" éry popraveno, ubito, zastřeleno, umučeno ve věznicích?

Byli to lidé, jejichž životní osudy, jejichž morální profil je dodnes z velké části zahalen závojem mlčenlivosti. Proč? Aby vražedné unikly trestu? Aby i nadále žili blahobytným životem? Jenže lidé, dosud žijící, či živořící oběti, kteří jsou schopni dosud vydat kruté svědectví, jsou záměrně kýmsi vystaveni ústraní. Ba mnohdy vystaveni spíše jízlivé přejčnosti, případně poznámkami, z nichž nejserióznější zní: "Je třeba odpouštět. Všechno náleží minulosti a všechno je beztak promlčeno!" A je to. Pakliže tomu vskutku dle receptáře je, proč tedy společnost trestá bestialitu mordýrů? Nechme je mrdovat i nadále. A proč až dosud, 40 let po válce, jsou nacistické zločiny nepromlčitelné? Není v tom jakýsi paradox? Nebyl by snad i ve shora uvedeném případě na místě jakýsi druh "morální velkorysosti" vůči absolutní, tolík odpuzující amorálnosti? Vždyť oni také za nic nemohou! Zřejmě byli také někým "svedeni"!

Ne, domnívám se, že drtivá část společnosti soudí jinak. Prokazatelné zločiny, zejména zločiny proti lidskosti, k tomu mnohdy záměrně a s rafinovanou důsledností pečlivě promyšlené a připravené, nemohou a nesmí zůstat zahaleny rouchem tajemství. Zločiny, prováděné kýmživ ve jménu čehokoliv, musí být potrestány! Nepotrestání, či dokonce poskytnutí imunity

zločinu, znamená morální kredit lidské důstojnosti zhanobit, či dokonce vohnat do záhuby vlastní touhy vraždychtivosti. A to si zřejmě mnoho čestných a svědomitých lidí nepřeje.

Pro ilustraci defilé jen několika jedinců: Vrahů v talárech, poctěných "zákonem" totality se jmény jejich obětí.

Tak např. o případu Milady Horákové se již mnohé publikovalo, mnohé hovořilo. Ale komu je známo, že nejaktivnějším činitelem byl **dr. Jiří Kepák**? Děk jeho aktivitě bylo souzeno 639 obžalovaných, vyneseno deset rozsudků smrti, z nichž dvaapadesát doživotních trestů a dalších celkem na 7850 let odnětí svobody bylo cynickým výsměchem celého civilizovaného světa.

Dr. Josef Novák předsedal senátu Státního soudu při procesu proti americkému žurnalistovi Nathanu Oatisovi; soudil činovníky Junáka, odsoudil biskupa Zelu, opaty Opaska, Jarolímka a další. Novák vynesl rozsudky smrti nad studenty Borisem Kovaříčkem a Karlem Bacílkem, souzenými v případě gen. Kutívašera. Nechal popravit odbojáře Necháňského a Wahla. Novák přihlížel více než jednomu stu trestu smrti, jež vynesl.

Dr. Karel Vaš, jako Ricinův asistent, pomáhal připravit justiční vraždu, spáchanou na gen. Heliodorovi Pikovi. V roce 1968 byl Vaš prezentován jako "oběť" deformací a rehabilitován, jelikož se předtím rovněž objevil za mřížemi.

"Do dějin KSČ" vstoupil také obuvník a kádrovák **Ant. Kašpar**, který proslul procesy proti Otovi Ornestovi, Jirimu Ledererovi, Franti. Pavlíčkovi a Václavu Havlovi. Stihnul to na podzim 1977

a stejně tak stihnul získat křeslo českého min. spravedlnosti. Vskutku si ho "zasloužil".

Okr. soudce **dr. Josef Urválek** vstoupil do historie v procesu se Slánským, aby se v r. 1957 stal předsedou Nejvyššího soudu.

Josef Litera měl na svědomí proces k smrti odsouzeného Osvalda Závodského.

Z podkladové zprávy Pillarovy komise v padesátých letech lze hodnotit výrok: "Vlastní obhajoba nevinného byla vyloučena již ve stadiu vyšetřování."

Zpráva tzv. Pillarovy komise uvádí, že od října 1948 do konce roku 1952 uložil Státní soud 233 trestů smrti, z nichž bylo vykonáno 178. Úhrné číslo nelze zatím spolehlivě zjistit. Oficiálním mluvčím bylo řečeno, že "data o počtu popravených jsou přísně tajná" A to nejen pokud jde o padesátá léta.

Pozn. autora: Dle nepotvrzených údajů za údobí totality bylo popraveno, ubito ve věznicích, případně zastřelených při pokusu o útěk do zahraničí asi 8 tisíc lidí. Proto - zachovejme "věrnost" komunizmu!

Z dostupných dokumentačních pramenů zpracoval **Josef Koudelka**.

Vídeň: Rakouští lidé žádají odstranění komunistických symbolů ze státního znaku. Odůvodňují to tím, že státy východní Evropy se srpu a kladiv rovněž zbavují a nyní je má ve státním znaku kromě Rakouska jen Sovětský svaz. Opozice namítá, že rakouský státní znak nepotřebuje žádné korekce, neboť srp a kladivo nebyly v Rakousku zkompromitovány režimem jako v zemích východní Evropy. Inu, Rakušané zřejmě nemají naše zkušenosti.

Bukurešť: Jedenadvacet příslušníků bývalé tajné police "Securitate", kteří v prosinci stříleli do demonstrantů v Temešváru, bylo konečně postaveno před soud. Bylo jim prokázáno, že zavinili smrt více než stovky lidí a na 300 osob zranili. Část z nich je obviněna také ze spoluúčasti na krádeži mrtvol v Temešváru a z jejich tajného spálení v bukurešťském krematoriu. Proces sleduje více než sto domácích a zahraničních novinářů.

Bukurešť: Generálmajor Gica Pope, předseda zvláštního vojenského tribunálu, který loni 25. prosince odsoudil k trestu smrti Nicolae Ceaučesku a jeho manželku Elenu, spáchal ve čtvrtek 1. března ve 13:15 hodin sebevraždu. Zastřílel se služební pistolí ve své kanceláři v justičním paláci. Vojenské kruhy v Bukurešti uvádějí, že Popa dostával v minulých dnech stále více výhrůžných telefonátů, ačkoli složení mimořádného tribunálu zůstalo v tajnosti.

Řím: Sovětská perestrojka pronikla v Itálii do matrik. U novorozenat se stále častěji objevuje křestní jméno první dámy SSSR, i když v poitalštěné podobě Raisa. Je prý to pod vlivem Gorbačovovy italské návštěvy.

Řím: Specialitou krámků lahůdkářů v Římě byla pizza s kokainem. Porce nikdo nezkonsumoval, ale pečlivě zabalené odnášel s sebou. Policie si pana majitele odvezla, a dodejme ještě, že za 10dekagramovou pizu zákazník platil tisíc lir.

Londýn: Tříměsíční povolení k pobytu udělí Velká Británie především studentům z Polska, Maďarska a Česko-Slovenska,

na sezónní práce v zemědělství. Půldruhého tisíce pracovníků obdrží běžný plat a bude se muset vrátit nejpozději do 30. 11. 1990. Oznámil to před několika dny londýnský deník "The Daily Telegraph."

Soukromé podnikání v ČSR. Dosud není schválený zákon. Lidé ještě podnikat nemohou, ale odbory ONV, jež budou mít na starosti soukromý sektor, se již rozrostly o nové úředníky. Tedy, už existuje byrokratický aparát, který bude soukromé podniky podporovat. Doposud platí zákon: Případně volný objekt nebo prostor musí být napřed nabídnut "socialistickým či družstevním organizacím" a pak teprve soukromníkům, e. g. diskriminace.

Někde jsem četl o jakési podtatranské dědině, v níž na velikonoce chodily ženy v černých šátcích. V našich šumavských vesničkách jsme si po těžké zimě asi více uvědomovali onu bezpodmínečnost jara a s výjimkou Velkého pátku byl velikonoční týden plný veselí.

Už někdy o Smrtě, jindy až o Prazné neděli, chodili jsme vybírat živé pruty, z nich jsme splétali "berany", mnohdy až tři metry dlouhé, pentlemi zdobené a v zástupu s nimi obcházeli samoty od Stach až po Prášil nebo Kašperských Hor. Protože "berany" garantovaly každému stavení, které vysmýčily, život, zdraví, radost a štěstí, odměňovali nás hospodáři

Když se s berany chodilo do chalup

štedře tím, co měli po ruce. Často se všechno ani do plachetek nevešlo. Uzlíky z nich svázané nosily dívky, v odstupu jdoucí za námi. Já si vždycky zadával "cirkusovou" Aničku. Její táta troubíval přes sezónu ve světových šapitó, jaká mívali například Krone nebo Sarassani, a synové hospodářů o ni moc nestáli. Ale jak krásné to bylo děvče! Však si ji také potom jeden velký umělec odvedl do Prahy. a právě na "berani" putování s cirkusovou Aničkou vzpomínám nejvíce. Jednou jsme dostali od nadlesních bílý mák - sypaný do velkého kornoutu z novin. Tenkrát nebyl v tomhle kraji ničím vzácným a ještě po druhé světové válce ho prodávali ve Vimperku. Cirkusová Anička už měla uzlík plný, byla to naše poslední štace a nesla kornout s mákem jen tak v ruce. Přes les jsme se všichni vraceli domů. Asi po půl roce nato přišla z besedy u nadlesních stařenka a celá užaslá líčila, že se stal zázrak, že na té cestě od myslivny do vsi vykvetl šarlatový mák, hezky v řadě - jeden za druhým. Dlouho se tam říkalo "na makové cestě" a věřilo, že to nebylo samo sebou. Jenom cirkusová Anička, když jsme se tam šli spolu podívat, přiznala, že máku tenkrát nepřinesla domů ani půl kornoutu. Nějak se jí trousil, či co... Vidíte, a pak prý bílý mák roste jen v nejlepší půdě.

Na Bílou sobotu nás musel kostelník násilím vystrkovat za vrata, nikdo z hochů nechtěl vyjít první, aby nebyl prohlášen za "Jidáše" a pronásledován všemi ostatními, za silného lomozu

řehtaček, než nás dospělí rozehnali, nebo jsme jednoduše ztratili dech. Vzpomínám si, jak nějaký Zevl - gymnaziální primán z města, místních zvyků neznalý, dlící ve vsi jen na návštěvě a za "Jidáše" označený - byl tak vyděšen naším hurónským počínáním, že začal volat o pomoc. Unikl nám tak nešikovně, až skončil v rybníku. Primána "Jidáše" jsme pochopitelně vytáhli a bez komplikací propustili. a elegantní tvrdový kabátek, s firemním označením Neherova salónu na podšívce, jsme mu pomohli vyždímat. Byl tak nacucaný vodou, že by ho ani neunesl.

Dnes žije na Šumavě hodně lidí ze Slovenska, kteří si přinesli své tradiční zvyky, takže "oblévačka" se střídá

s mrskočem, a to někdy i v jedné vesnici. Jenže mrskoč bývá už decentnější. Za mého dětství jsme se o Velikonočním pondělí jinovými pomlázkami mydlili všichni. Pantáta šlehal panímámu, hospodáři čeládku, čeledíni děvečky, rodiče děti a teprve nakonec hoch svou dívku. Zatímco všechny ostatní mrskoče byly - řekněme - pro štěstí, souvisel ten poslední s výkupným, koledou, nejkrásnějším velikonočním zvykem mladých. A rozdávala se při nich malovaná vajíčka. Osvětová beseda ve Vědomicích na Litoměřicku pořádá každoročně velkolepou výstavu kraslic z celé republiky. Bývají jich tisíce - jedna umnějši než druhá! Zdá se mi však, že ty "naše" už patří jen nenávratně minulosti. Já vím, tyhle jsou honosnější. Jsou škrabané, leptané, kolorované, potahované, oblepované, obvažované, zdobené bezovou duší, slámou i hedvábím, poznamenané bezpočtem technik, které jen odborník může popsat. Jsou stejně, jako byly ty naše, symbolem jarního zrození a dobrého vztahu člověka k člověku, ale pro nás by asi byly příliš umělecké, je to tvorba pro veřejnost; naše kraslice by zřejmě na výstavu jít nemohly. Každá dívka si je vyráběla sama, lépe či hůř, podle toho, jak byla šikovná. Ale každá věděla, komu tu nejpopovednější dá - a mohla se s ní třeba i nadvacetkrát. Zdobila ji veršíky na důkaz, že je to dar ze skutečné lásky. Že to vlastně vůbec není "vymrskané výkupné", ale vyznání, dar nejceněnější, byl jen papírky od cikorky barvený.

(nář)

BOŽE, DEJ, AŽ POCHOPÍME, ŽE SE NEMUSÍME BÁT BUDOUCNOSTÍ, ALE ŽE SE MŮŽEME BEZPEČNĚ SPOLEHAT NA TO, COS PRO NÁS VYKONAL.

POSLEDNÍ SLOVO NEMÁ SMRT, NÝBRŽ ŽIVOT.

TENTO NOVÝ ŽIVOT K VELIKONOČNÍM SVÁTKŮM ROKU 1990 PŘEJE A VYPROŠUJE

+ VÍT BOH. TAJOVSKÝ O. PRĚM.

NITRA TRAVEL Inc.

ZÁRUKA SPOL' AHLIVOSTI

360-3800

VŠETKY SLUŽBY POD JEDNOU STRECHOU

POZVANIA DO KANADY
NOTÁRSKE OVERENIA
PREKLADY DOKUMENTOV
CESTOVNÉ DOKLADY A VÍZA
AMERICAN EXPRESS:
INTERNATIONAL MONEY ORDERS
AMERICAN EXPRESS MONEY GRAM
A. E. TRAVEL CHEQUES
VIA RAIL TICKETS
BALÍKY DO ČESKO-SLOVENSKA
QELLE - ZÁSIELKOVÁ SLUŽBA

Quelle

Potrebuje radu alebo informácie?

Obráťte se s důvěrou na nás!

CESTOVANIE DO CELÉHO SVETA

360-3800

FAX: (416) 360-8186, TELEX: 06 986391
668 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA M6J 1E5

BLANKA MARTINČEK
MANAGER

JOSEF HERMAN

ZA NÁRODNÍ KULTUROU

Památná dominanta Prahy

Po několik staletí se tyčí nad okrajem Starého města pozdně gotický klenot Pražské brány.

Kdysi "turris regis" (podle Tomka) byla založena před 515 roky, 20. 3. 1475. Stavitelem uváděn bakalář Rejsek.

Na konci svého čtvrtého století byla v tak zuboženém stavu, že staroměstští radní ji odsoudili k smrti. Než k ní došlo, než rozsudek vykonán, přizván znalec gotiky, svatovítský arch. Mocker. Na jeho dobrozdání byl ortel změněn na doživotí. Krátce na to, za primátora Dr. T. Černého započato s opravou. Při té příležitosti vznikla i překrásná publikace autorů Mocker-Tomek, svého času velmi vyhledávaná, že vydána jen v omezeném počtu - důkladná od první do poslední tabule.

Z historické části, pořízené Tomkem, se mnozí dovidáme vůbec poprvé několikrát názvy věže. Jméno "Pražská brána" pochází teprve z dob pozdějších, kdy v ní byla umístěna prachárna, ale chyběly doklady o dvoustupňové změně. Polovina jména patří tedy prachárně a druhá "Horské bráně", kterou se vyjíždělo z města za stříbrem do Kutné Hory. Věží královou byla zvana v dobách králova pobytu v přilehlém dvoře a za tím účelem spojena s jeho budovami visutou chodbou (dodnes spojuje věž s Represenčním domem). Po smrti krále Václava IV. došlo k osudnému střetnutí mezi Starým a Novým městem, válečný běs nešetřil ani věž. Do opravy byla zvana "Odraná" a ještě dlouho potom. Když už přestala být odraná, nazývána branou "Novou" a konečně od roku 1715 "Pulverturm", Pražská brána. Příčin k chátrání tedy měla věž dost a dost, nejzřetelnější byla kupa panovníkova nezájmu, který se trvale vrátil na hrad, meziměstská "válka" a konečně "věk".

Zcela původním stavitelem věže byl Václav - víc, než pouhé jméno, se o něm nezachovalo. Byl mu přidán bakalář Matěj, aby se věži dostalo též požadované umělecké výzdoby. Matěj, zvaný Reysek (uměl dobře rejsovat) později spolupráci s Václavem odmítl, takže od prvního patra vedl stavbu sám, rovněž samouk. Věk také ji nedokončil. Věž stihl osud tolika větších staveb středověku. Stavělo se tenkrát poněkud pomaleji než dnes.

Během restaurací věže v tomto století se nakupilo několik zcela neopodstatněných výtek stran restaurátora (co už se jeví jako nepřekonatelný zvyk, kdekoliv se objeví jeho jméno) o výzdobě věže. Ve zmíněné publikaci o věži jsou nákresy výzdoby v stavu před opravou, což ostatně napovídá i připojená rytina Geislerova (dle Morstadta) a návrh doplnění od Mockera dle přání investora, staroměstských radních, které architekt musel respektovat.

V této podobě byla brána již podruhé restaurována, patrně po uznání Mockerových důvodů k té které dekoraci, proč a jak byla obnovena a doplněna do původního (snad zamýšleného) stavu. V závěru technického popisu věže připojil autor ještě jména sochařů, kteří se na definitivní výzdobě podíleli: Ludvík Šimek, Bernard Seelig, Jindřich Čapek, Bohuslav Schnirch, Eduard Veselý, Dvořák a Procházka.

Od šimka je také architekta busta, otlučená a léty notně zohyzdněna, pohozena v místnosti prvního patra (1963), připomínající staré české "tak svět odplácí".

Člověka bez předsudků plní skutečnost smutkem při vzpomínce na muže, který měl

spoustu dobré vůle, vědomostí a znalostí, jež uplatňoval ku prospěchu města, jež v srdci miloval jako jednotlivý historický celek. Teprve dnešek se přiklání ke stejnému názoru.

Stručná historie Pražské věže a sváry o ní vedené však potvrzují jediné: její vysokou uměleckou a hlavně historickou hodnotu druhé nejvýznamnější dominanty Prahy.

Pražská brána

500 let první Pragenses

Praha je velmi, velmi staré město, jemuž láskyplné věky jeden po druhém přidávaly na důstojnosti a kráse.

Praha je úctyhodně stará. Je jen o chloupček před novověkem, na jehož hranici neznámý nadšenec kreslil první její panorámu bez nejmenší potuchy, že ji začíná vpravdě nekonečnou řadu vedut města, které již tehda dorůstalo výše hvězd.

V širém světě není mnoho stejně šťastných měst jako naše Praha, která se proměnila ve věčné melodie, v melodické básně a v básnivé obrazy přičiněním nadšených umělců a láskou svých obyvatel. Všechna pražská epiteton ornans již dlouho před námi prošla něžným přerodem v epiteton constans, takže i kdyby někdo doopravdy chtěl, neužme ji jediného.

S otázkou, jak asi bude vypadat za dalších

pětset roků, přejeme Praze k letošním narozeninám neméně obdivně psané štětce a obrazy nehynoucích veršů, ale i hymnickou píseň o ní, zpívanou unisono a s nadšením všemi budoucími Pražany.

S rozbušeným srdcem

Doslova okřívám a cítím prudší tepot srdce, naskytá-li se příležitost k seznámení s českým umělcem vyšších kvalit, jemuž není a dlouhý čas nebylo přáno, který byl a je nadále odsouzen k ztrnulému statování na stránkách odborných publikací, před veřejností tak trochu tajen. Do konce nedávných impotentních let to byli kněží, katoličtí spisovatelé a příslušníci náboženských řádů a roční staří čeští kantoři. Mnohdy nejmenovaní, vykonali na kulturním poli neocenitelnou práci - v brázdě bez uznání.

Nuže představuji Premonstráta Jaroslava Václava Vacka (naroz. před 125 léty) padesát pět roků od smrti (19. 6. 1935). Po studiích a vysvěcení vyučoval katechismus, roku 1896 působil jako varhaník tepelského kláštera. Po celá tři další desetiletí zůstal ve staroslavném klášteře jako kantor a vyučoval sborovému

bě byl samoukem. Většina Vackova díla až na výjimky byla zasvěcena chrámu, což v jeho postavení bylo samozřejmé. Spíše nás udiví skladby tanečků, pohádek a kvarteta (např. U hrobu bohatýra). Složil také Melodram Holoubek na slova Erbenova. Mnohá skladba uvízla trvale na stránkách různých časopisů, jako hudební díla zcela nehodná jen novinového papíru. Nestačí, že skončily v Cyrillovi, několika hudebních vydavatelství. Je třeba je hrát a připomínat k nim ještě úpravy starých skladeb většího počtu kompozitů tehdejší i současné minulosti. Dnes k minulosti patří také Jaroslav V. Vacek sám.

Za nových okolností národ vzhledne k uplynulým dobám opět s úctou a pietou, jakou zaslouží. Zahřnut v ní bude i J. V. Vacek.

Hudební jednota

Výsledek někdejší česko-německé spolupráce na kulturním poli - jmenovitě v hudbě - se při zpětném pohledu jeví jako ukázkový. A byl by takovým, i kdyby "Jednota pro zvelebení hudby v Čechách" neurychlila založení hudební konservatoře v Praze - jistě by k tomu došlo i bez ní, jen o něco později.

"Státní" publikace o hudbě a hudebních uvádí následující (doslova opsáno):

Spolek, který založila skupina šlechticů v Praze k účelu vyjádřenému názvem. Popud k založení byl dán již 1808, k ustavení došlo 31.3.1810. Národnostní ráz byl původně ryze německý (Verein zur Beforderung der Tonkunst in Bohmen), teprve v posledních desetiletích utrakvistický (s německou převahou). Jednota založila pražskou konservatoř a vydržovala ji zprvu příspěvky členů, později vedle různých pravidelných příjmů subvencemi státu, země a České spořitelny (německé!!!). Vedle členů přispívajících byli od 1841 jmenování členové (z hudebníků) a jmenování čestní. Správu vedlo ředitelství, pak výbor, v němž zasedali vedle volených členů Jednoty jmenovaní zástupci: státu, země (2) a České spořitelny (2). Jednota se rozešla 31. XII. 1918.

Pozoruhodné je označení České spořitelny, k němuž přidány vykřičníky při opisu, jestliže byla v německých rukách. Podobně, jako zitra by se mohlo cokoliv v Praze - zamerikanisovat.

Případ ovšem také upozorňuje na ulpívání při politických koncepcích zainteresovaných kruhů, do nichž by měl občas zasáhnout zručný zvoník z uměleckých řad - rozezvucený zvon by hovořil nejednou prozřavě, včas a mnohdy varovně. Historie nás učí! Odstavce hudebních dějin přímo ukazují, jak by nám toho bylo zapotřebí!

Shora vzpomenuť Jednota byla ustavena před 180 léty, stanovy spolku vypracoval p. Bedřich Diviš Weber. Narodil se 1765, zemřel 25. XII. 1842. Nebude ztrátou času obeznámit se s ním při této příležitosti, třebaže pocházel od K. Varů, z území zněmčeného.

B.D. Weber vystudoval bohosloví, práva, filosofii a hudbu a té se s konečnou platností věnoval po celý život. Osobně se znal ještě s Mozartem, po jeho smrti se přidal k V. J. Tomáškovu a A. J. Vitáskovi s úmyslem udržet geniovu tradici v Čechách živou.

Uplatnil se také jako skladatel převážně virtuálních skladeb pro klavír, ale neopomíjel ostatní druhy komposice. S jeho autorstvím se setkáváme v nejrůznějších sestavách: v komorní hudbě, ve skladbách pro dechovku, nalézáme kantáty a mše, opery a j. Weber se zabýval i nástrojářstvím, do jehož dějin se zapsal - dnešním jazykem - jako zlepšovatel lesního rohu, trubky a později také tympanů, které bubeníci podle Webera v podstatě ladí dodnes.

Friedrich Dionýs Weber nás zajímá i ve spojení s nejv. purkrabím Františkem, hrabětem Kolovratem-Libštejnským: na jeho popud sestavil 1824 po gubernální akci po celých Čechách první soustavnou sbírku českých lidových písní s nápěvy, později známý "Kolovratský rukopis".

Nacionální snášenlivosti Weberově - nerozlišoval mezi české-německé - svědčí a ctí je písňový odkaz neznámých lidiček, ba nemůžeme vyloučit ani pozdější zájem o jeho práci mezi českými vlastenci, o jejichž zásluhách jsme skálopevně přesvědčeni.

A pak je na místě říci "děkujeme" Němcům Weberovi také.

zpěvu. Dny v klášteře jsou dlouhé, takže pílňami umožňují rozvinout bohatou činnost. J. V. Vacek se stal vedle poslání pedagoga druhým knihovníkem nesmírně cenné sbírky. Přestože Teplá byla až do konce druhé světové války převážně německá, letos vzpomínání hudebníků a spisovatel tam forsíroval českou hudbu a osvědčil se tak znamenitým způsobem, že jako dobře kovaný Čech si vysloužil přízvisko "nejzápadnější Čech".

V pověstné knihovně překročil tradiční, takřka nedotknutelný řád novou katalogisací, jež prvně zpřístupnila mnohá díla ke studiu. Během mravenčí práce se mu podařilo objevit několik úplně neznámých děl minulosti. Povzbuzen nálezem písní Codicillových pustil se zvláště do pořádání hudebního archivu. Když byl s prací hotov, sepsal pojednání O nynějším stavu knihovny v Teplé a Chrástě v Teplé (proto mnohou hodinu zpěvu vyplnil studiem chorálu).

Jar. V. Vacek hrál na několik hudebních nástrojů a ačkoliv neprošel systematickým studiem, dosáhl vynikající úrovně. I ve sklad-

Obdivuhodná kariéra

V nové československé vládě převzala řada lidí, ve světě dosud málo známých osobností, ministerská křesla. V tisku byli někteří politici v krátkém portrétu takto představeni:

Valter Komárek
(od Che k Čalfovi)

Dnešní 59letý ekonomický expert studoval do r. 1949 do 1953 v Rusku a poté pracoval ve Státní plánovací komisi. Pro rozdílné názory se svými zaměstnavateli odešel Komárek na Kubu, kde pracoval jako poradce Che Guevara, ministra průmyslu. Počátkem r. 1968 byl jmenován generálním sekretářem hospodářské komise reformované vlády. Tuto funkci ztratil po intervenci vojsk Varšavského paktu. Od r. 1978 pracoval v ekonomickém institutu Akademie věd a v r. 1984 byl jmenován šéfem nově založeného prognostického ústavu akademie. Komárek je členem komunistické strany, byl ale přesto navržen za prvního místopředsedu Občanským fórem.

Jan Čarnogurský
(Z vězení do úřadu)

Tento 45letý bratislavský právník je jedním ze dvou zástupců předsedy vlády Mariána Čalfy. Čarnogurský promoval v r. 1969 na právnické fakultě Karlovy university. V sedmdesátých letech pracoval jako právník v Bratislavě, kde při soudních řízeních obhajoval mnoho nevině obviněných lidí a činných jáhnů.

V roce 1980 bylo mu jako signatáři Charty 77 povoleno k vykonávání právnícké činnosti odebráno. Pracoval dočasně jako obhájce pracujících až do roku 1987, kdy i tuto funkci ztratil. Ještě v listopadu 1989 hrozilo mu odsouzení k těžkému trestu až 10 let, poněvadž v létě vyzval slovenské občany, aby 24. srpna při vzpomínce na vojenskou intervenci Varšavského paktu kladli květiny jejím obětem. Pod tlakem hromadných protestů musel bývalý státní prezident Gustav Husák tohoto nestranického bojovníka za lidská práva

amnestovat. Čarnogurský vykonával s předsedou vlády Čalfo a místopředsedou Komárkem agendu tehdy neobsazeného ministerstva vnitra.

Vladimír Dlouhý
(benjamín "Plánování")

Místopředseda Dlouhý, nar. 31. 7. 1953 je současně také předsedou Státní plánovací komise. On přichází z "lůně" Waltra Komárka. Jeho vědecké vzdělání prošlo pražskou ekonomickou fakultou, fakultou pro matematiku a fyziku Karlovy university a katolickou universitou Louvain v Belgii. Tak, jako Komárek je členem komunistické strany, byl ale stejně tak nominován OF.

Jiří Dienstbier
(žurnalista, topič, ministr)

Dienstbier se narodil 20. 4. 1937 v Kladně. Nejprve studoval na filozofické fakultě v Praze. Poté započal žurnalistickou dráhu. Od r. 1958 do 1986 (skoro 30 let) byl korespondentem a komentářem československého média pro zahraničí se sídlem Dálný východ, jakož i v USA činný. Po intervenci v r. 1968 byl z rozhlasu propuštěn a také ztratil své členství v komunistické straně (od 1958).

Během normalisace pracoval jako

topič a noční hlídač. V r. 1977 patřil k prvním podepsaným a mluvčím Charty. V r. 1978 byl proto spolu s Havlem postaven před soud a odsouzen k několikaletému trestu vězení. Dienstbier byl poslední dva týdny mluvčím OF.

Václav Klaus
(třetí žák Komárka)

Stávající ministr financí Klaus je třetí nový ministr z řady Komárka, nar. 19. 6. 1941. Studoval v Praze, Itálii i v USA. Do konce r. 1970 pracoval v hospodářském institutu Akademie věd. Pak toto místo ztratil. Od r. 1971 do 1986 byl činný v různých funkcích u Československé státní banky, přešel ale do Komárkova institutu prognostiky. Klaus je bezpartajní a náleží k koordináčnímu komitétu OF.

Petr Miller
(činný pracujících)

Nový ministr práce a sociálních věcí se narodil 27. 6. 1941 v Praze. Vyučil se zámečnickem v továrně ČKD Praha. Chtěl současně ukončit hospodářské studium (ekonomiku). Avšak po intervenci v r. 1968 byl nucen vzdát se studia. Miller reprezentuje stávkovou komisi ČKD ve vedoucím grémii OF. "Die Presse" (Rak, 12. 12. 1989)

NOVÉ DIVADLO V TORONTĚ UVÁDÍ
SLAVNOU OPERETU

Mamzelle Nitouche
(JEŠTĚ PO DESETI LETECH)

Opět s okouzující Majkou Fraňkovou
v hlavní roli!

22. a 29. DUBNA 1990, 4 a 8 HOD.
LIMELIGHT DINNER THEATRE
2026 YONGE STREET
RESERVACE:

482-5658

u nás doslova herci a "dramatikem") dostane! Ale lidé prohlédají "rodinku" a i Havel sám ztrácí sympatie (sice pomalu, ale přece).

Politické strany: Prakticky všechny strany jsou prošípovány či zcela inspirovány - zakládány komunisty. Byl jsem na zakládající schůzi Republikánské Unie (sdružující několik "republikánských" stran). Stanovy připravili komunisté (!) a měli také hlavní slovo! Lidovci jsou infiltrováni! Ředitelem volební kampaně byl ustaven ex-komunista a pravděpodobně agent, jeden šachista! Lidé v Ústředí jsou z toho nešťastní! Šachista už veřejně rozkládá morálku a zakládá "empire". Proč? Prý nikdo jiný na funkci zde není...

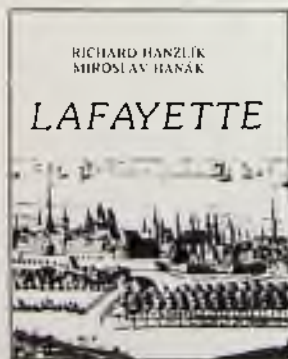
Vše je zde jako ve lživém snu o svobodě. Lidé skřípou zubama, ale nemohou nic dělat, protože mají svobodu!!!

Prosim, pište o tom všem! Burcujte a uvědomujte svobodný svět! Ať se oči otevírají!

Já osobně se rvu, ale narážím většinou na stěny hladkého nepochopení: "Vždyť máme Havla a on to snad nemůže myslet špatně."

Všude je nepředstavitelná indolence a to i u lidí s nejlepšími snahami. Tedy efektivita práce konverguje k nule! Jde o hru na všechno!

Modlete se za vlast.

Historický román Richarda Hanzlíka a Miroslava Hanáka "Lafayette" můžete objednat:

Richard Hanzlík
132 Glendale Ave.,
Toronto, Ont.
M6R 2T2
nebo
Moravia Publishing Inc.
2098 Dundas Str. W.
Toronto, Ont.
M6R 1W9

Cena:
\$ 14, s poštovným \$ 15

**Když cestujete
do ČSR,
máte zájem
na soukromém
ubytování?
Můžeme vám
vyhovět!**

* * *

**Možnost
zájezdů
vyhlídkovými
autobusy
s průvodcem!**

**Informace
(416)
533-4242**

**Kdo pomůže
soukromému průmyslu
a obchodu v nové ČSR?**

Hledáme partnery pro majetkovou spoluúčasť v oblasti služeb, poradenství a zavádění atraktivních produktů s použitím komputera.

Spojení:
MIKROSERVIS
Zerotínovo náměstí 3
77200 Olomouc
Tel.: (42) 68 - 24 - 153

Can you Help?

THE ACQUISITION AND SALES SERVICES
IS CURRENTLY SEEKING:

individuals or groups who are interested in forming partnership in the service industry sector, as well as investment into new and attractive products. Computerising system.

Contact to:
MIKROSERVIS
Zerotínovo náměstí 3
77200 Olomouc
Czechoslovakia
Tel.: (42) 68 - 24 - 153

Odborná oční lékařka

I. J. VANEK, MUDr., M.D., F.R.C.S. (C)

Jediná česká oční lékařka v celém Ontariu.

Diplomat of the American Board of Ophthalmology
Fellowship in Neurophthalmology

208 BLOOR ST. WEST, SUITE 405
TORONTO, ONTARIO, M5S 3B4
TEL.: 966-0642

CENTENNIAL

DRIVER EDUCATION INC.

'The Help ful Professionals'

- * instruktor autoškoly s licencií připraví na test kategorie "G" (osobní automobily)
- * vyuka v jazyku českém i anglickém
- * možnost odečtení výdaje od Income Tax
- * pomoc při vyřizování pojistky

MILOŠ JANEK
Tel.: 924-7412 (kdykoliv)

Varování z vlasti

Je čtvrt na čtyři ráno. Proto promiňte, že píš perem, nechci strojem rušit rodinu.

Všeobecná situace: Pečlivě řízený chaos pokračuje. Komunisté drží všechny hospodářské pozice a dokonce si hrají na kapitalisty; V některých podnicích vypisují půjčky a vydávají ty kousky papíru - podvod, ke kterému zde v ČSR vybrali už dávno "rodinku", totiž to spřežení příbuzných a komunistických polopříbuzných v čele s nevědomým snlškem Havlem. A tento podvod se hraje v plné součinnosti se Západem.

Vrátil jsem se z konference v Gdansk (6.-10. března), kde jsem se setkal s významnými národovci pobaltských států, Ukrajiny, atd. Věděl jsem od nich, že vyhlásí samostatnost, ale ta je ignorována Kremlem, a co více (jak sám vidíte), tato nezávislost je také ignorována Západem s arogantním poukazem, že Litva není hospodářsky nezávislá! Jsem zvědav, co udělají dále. Tanky, které se odsunují z Maďarska i od nás, jsou přesunovány k litevským hranicím (to vím z disidenckých pramenů na konferenci). Jsem zvědav, co udělají po vyhlášení samostatnosti s Ukrajinou. (Dle lidí z konference se tak má stát během 3-4 týdnů).

Mluvil jsem se skvělými nadšenými lidmi, ale přesto uvolnění je řízeno Moskvou! Proč? Moskva ví, že lidé musí být motivováni, aby vyráběli a musí mít tedy alespoň pocit svobody. A toho se jim divadelníci (a

Milí bratia,

Srdečně vás pozdravujeme z krásného Slovenska! Důfame, že správy o udalostiach na Slovensku z posledního období vliáli optimismus do vašich srdcí a využijete všechny změny aby ste navštívili váš domov, případně aspoň prejavili spolupatričnost všetkých Slovákov.

Píšem vám v mene Slovenského zväzu baseballu a softballu, ktorý sme utvorili 27. januára 1990, ktorý sa môže pochváliť existenciou softballu a baseballu na Slovensku od roku 1977.

Obraciam sa na vás s prosbou o spoluprácu pri rozvoji baseballu, tak typického pre vašu terajšiu vlasť, tu na Slovensku. Určite sú aj medzi vami takí, ktorým učaril tento krásny šport a zaujímate sa o neho viac ako len o nejakú zábavu.

Radi by sme medzi nami privítali niekoho z vás, ktorý by sa pri príležitosti návštevy starej domoviny nakontaktovať na náš zväz.

Určite aj vás napadajú rozne formy spolupráce a preto by sme boli nesmierne radi, keby ste nám dali vedieť o možných urýchleniach rozvoja baseballu aj softballu na Slovensku. Radi sa s Vami podelíme o všetky informácie o terajšej situácii na Slovensku.

S túžbou čakáme na Vašu odpoveď prípadne otázky a radi by sme váš list uverejnili v našom časopise.

Vaši bratia
baseballisti a softballisti

KAROL REINDL

Stropkovská 11

821 03 Bratislava, Československo

Tel.: (01142-7) 232-437

Recepty pro naše hospodyňky

HOVĚZÍ POLÉVKA

1 kg předního hovězího masa s kostí, 1 1/2 l vody, sůl, 2 kuličky pepře, 1 středně velká cibule, 1/2 menší mrkve, 1/4 celeru, 1/2 petržele, 20 g másla, pažitka

Kosti přeseckneme na menší kousky, maso opláchneme a vše zalijeme osolenou studenou vodou s pepřem. Uvedeme do varu, a když začne vývar pění, pěnu nesbíráme, ale vařečkou ji rozmícháváme. Vaříme zvolna asi dvě až 3 hodiny, až je maso měkké. Polévku procedíme, přidáme nadrobno rozsekanou cibuli a kořenovou zeleninu, kterou jsme napřed osmáhli na tuku a uvaříme doměkka. Chceme-li, aby polévka měla pěknou zlatavou barvu, můžeme rozkrojenou cibuli na řezné straně opécti na pánvi a pak teprve pokrájet a přidat do polévky. Maso použijeme do omáčky.

Do polévky pak zavádíme krupici, rýži nebo těstoviny, popř. jiné zavařky.

TELECÍ ŘÍZKY ZAPEČENÉ SE ŠUNKOU

4 telecí řízky (600g), 4 plátky šunky, 50 g másla, 50 g tvrdého syra, sůl, špetka hladké mouky

Řízky odblaníme, na okraji nařízneme, naklepeme je, osolíme, poprášíme moukou a na horkém másle je po každé straně 3 minuty opečeme. V téměř másle rychle opečeme plátky šunky. Nízkou ohnivzdornou mísu vymastíme máslem, vložíme do ní řízky a na každý položíme plátek šunky. Posypeme je strouhaným sýrem, pokapeme šťávou z opékání a máslem a v dobře vyhřáté troubě je asi 5 minut zapečeme. Podáváme s krupicovými noky nebo s vařenými nudlemi a hlávkovým salátem.

JARNÍ ZELENINOVÝ KOKTEJL:

2 kedlubny, svazek ředkviček, 4 velké listy hlávkového salátu, pažitka, osmina litru kysané smetany, špetka cukru a soli, trochu strouhaného muškátového oříšku, 1 lžička oleje a 1 lžička citrónové šťávy, 100 g šunkového nebo jiného salámu, příp. šunky nebo zbylého pečeného kuřecího či vepřového libového masa.

Oloupané kedlubny nakrájíme na nudličky, též ředkvičky a salám. Omyté a osušené salátové listy rozdělíme po dvou do salátových misek. Smetanu smísíme s olejem, citrónovou šťávou, cukrem, solí a trochou strouhaného muškátového oříšku. Pak do ní vložíme na nudličky nakrájené kedlubny a ředkvičky. Rozdělíme do dvou misek na připravené salátové listy, nahoru sypeme nudličky salámu a jemně krájenou pažitku. Podáváme s nesladkými sušenkami.

BERÁNEK z PIŠKOTOVÉHO TĚSTA:

25 dkg cukru, 5 žloutků, 2 vejce, citrónová kůra i šťáva, vanilka, 30 dkg hrubé mouky, 1 hořká mandle, z 5 bílků sníh, 3 dkg másla a 3 dkg strouhané housky na vysypání formy, do těsta 2 dkg hrozinek.

Poleva: 1 bílek, 10 dkg cukru, 1 lžice citr. šťávy. Prosátý cukr, vejce, žloutky, vanilku a strouhanou citr. kůru utřeme do pěny. Přidáme jemně utrouhanou hořkou mandli, hrozinky, šťávu z půl citronu, z bílků sníh, střídavě s prosátou moukou. Vymažeme a vysypeme formu, těsto do ní rozložíme a pečeme v mírné

troubě do růžova. Upečeného vychladlého beránka poléváme bílkovou polevou. Oči uděláme z hrozinek.

ČOKOLÁDOVÝ DORT

150 g čokolády na vaření, 1 lžice vody, 150 g pískového cukru, 150 g másla, 6 žloutků, 150 g polohrubé mouky, 1 lžička prášku do pečiva, 6 bílků, tuk a hrubá mouka na vymazání a vysypání formy, rybízová zavařenina

Poleva: 100 g čokolády na vaření, 70 g ztuženého tuku

Čokoládu roztáhneme do mísky, polijeme lžící vody a necháme nad párou změkknout. Cukr (trochu odložíme do sněhu) a změkklé máslo utřeme, přidáme žloutky a změkklou čokoládu a dobře našleháme. Vmícháme mouku prosátou s práškem a nakonec sníh z bílků, do kterého jsme vešlehali zbytek cukru. Do vymazané a vysypané formy nalijeme těsto a v mírné predehřáté troubě je zvolna pečeme. Hotový dort necháme prochládnout, pak jej opatrně vyklopíme. Potřeme jej zavařeninou a polijeme polevou. Můžeme ještě ozdobit půlkami ořechů nebo spařenými a oloupanými mandlemi.

Poleva: čokoládu roztáhneme, přidáme tuk a necháme nad párou změkknout. Pak třeme, až je poleva hladká, lesklá a houstne. Ihned ji použijeme.

Bus. (416) 656-7006

DUNDAS
AUTO
BODY

BODY, FENDER AND COMPLETE COLLISION SERVICE
PAINTING AND REFINISHING

330 Old Weston Rd., and St. Clair
Toronto, Ont., M6N 3A4

JOZEF PUZAR

Karol's haircutting and Herbal Health and Beauty products

16 RONCESVALLES AVE.
TORONTO, ONT., M6R 2K3

TEL.: 532-1715

Kennedy Travel
Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.

Návštěvy příbuzných z Československa a cestování kamkoliv na světě vám vybavíme k vaší spokojenosti.

Plánujeme přímé lety z Toronto do Prahy a zpět během letní sezóny.

Naše kancelář poskytuje notářské služby.

O podmínkách volejte:
(416) 921-8945 nebo 921-3721
Dana Nohavica - Manager

naše hlasy

Publishing and Printing by:
vydává a tiskne: MORAVIA PUBLISHING INC.

Publisher and Editor in-Chief:
Vydavatel a MLO KOMINEK
šéfredaktor:

Address: 2098 Dundas Street West,
Adresa: Toronto, Ont., Canada
M6R 1W9

Tel: nebo FAX: (416) 533-4242

(Za podepsané články redakce neodpovídá.)

ROCNI PREDPLATNÉ:
Kanada \$ 15, USA \$ 18,
všechny zámořské státy lodní poštou \$ 20,
všechny zámořské státy leteckou poštou \$ 32.

HAVLOVO TORONTO

- VIDEO kazeta VHS (1 h. 20 min.) kompletní reportáž z letiště slovenské katedrály, recepcie v "Sutton Place" a zejména z "Convocation Hall" na torontské univerzitě. 29.95
- AUDIO kazeta: úplný záznam z "U of T" 6.95
- FOTO BROŽURA snímky z Toronto a Ottawy, 16 stránek, křídlovým lesklým papíru 4.95
- KOPIE ČS. TISKU 260 stránek (8.5x11) - KRONIKA SAMETOVÉ REVOLUCE (svázané) 18.95

obyvatelé Ontaria připočítají 8% daně
poštovní v Kanadě 3.00

STUDIO 89

763-3629
c/o P. Makovec
211-4075 Old Dundas St
Toronto, ON M5S 2R7

Výtěžek bude odeslán do Československa na
podporu svobodných voleb

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 SPADINA AVENUE, TORONTO, ONT. M5S 2J2
(roh Spadina a Bloor) Tel.: (416) 925-0557

Vklady všeho druhu, včetně důchodového zabezpečení.
(RRSP)

Půjčky na zakoupení domu a aut.

Elektronický (Payroll Deposit Plan)
převod výplaty na vaše konto.

Výhodné úrokové sazby.
Mnohé služby provádíme zdarma.

Přijďte, pište nebo volejte o podrobnější informace!

Otevřeno: Pondělí, čtvrtek a pátek 10-7
úterý a středa 10-5
sobota 10-2

Veškeré truhlářské a
tesařské práce
vám kvalitně provede

Mirek Patava
241-7377

Upozorňujeme

na nový časopis (magazín)
který si můžete objednat
na adrese:

"Svědomy"

Dešná 35
772 00 OLMOUC
Československo